

Posinaštvo

4. deo

*Propovedano 22.05.1960. uveče u
Branhamovoj crkvi u Džefersonvilu,
Indijana, USA.*

Uvod

Nesvakidašnja služba Vilijama Branhama, bila je odgovor Svetog Duha na proroštva u Pismu u Malahiji 4:5-6, Luka 17:30, i Otkrivenje 10:7. Ova služba koja je prekrila celi svet je kulminacija mnogih drugih Biblijskih proročanstava, i nastavak Božijeg delovanja Njegovim Duhom u ovim poslednjim danima. O ovoj službi govoreno je u Pismu, što treba da pripremi ljude za drugi dolazak Isusa Hrista.

Molimo se da odštampana Reč postane upisana u vaše srce dok vi sa velikom pažnjom čitate ovu poruku.

Audio propovedi i štampane verzije propovedi propovedane od Vilijam Branhama su na raspolaganju i besplatne su za skidanje i štampanje sa Interneta na adresi www.nevesta-hristova.com

Ova brošura se može kopirati i deliti dokle god se kopira u celini, nemodifikovana, i dok se deli besplatno.

ženu, tamo preko sa one strane Jordana.

227 A do tog vremena, Bože, neka bih ostao verno na polju Evandelja. Neka bih, ne marim za cenu toga, ili koliko, šta da radim, ili *ovo, ono* ili *nešto* treće. Neka bih bio istinit i odan Reči živog Boga, da kada dođe taj dan, i ja pređem tamo preko, i da mogu pogledati preko i reći: “Tu smo sada. Ooo, moj dragi prijatelju, moj dragi brate, moja draga sestro.”

228 Mladi propovedniče, baci se na polje Evandelja; ostani u bojnoj opremi. Svi vi mladi propovednici i ostali, nemojte sedeti. Da niste sedeli i neradili ništa. Izadite tamo napolje i pridobijajte duše. Učinite nešto. Nastavite; pokrenite se. Nemojte stati, vi mladi propovednici tamo preko. Bog neka blagoslovi vaša srca.

229 On me podseća na to kada sam ja otprilike imao toliko godina, pretpostavljam, a možda i malo mlađi od njega. Imao sam samo dvadeset nešto godina, kada sam ovde položi kamen temeljac. I sećate se, obično sam nosio plavi kaput i bele pantalone, i stajao sam tamo i položio sam kamen temeljac pre trideset jedne godina. Vidite li koliko sam imao godina, bio sam upravo dečak. Bio sam tamo i polagao sam taj kamen temeljac. Nisam pravio kompromise niti sa jednom Reči. Ja sam to održao upravo onako kako sam i položio taj kamen temeljac. Tamo dole se nalazi moje svedočanstvo, gde sam to ispisao na praznom listu iz Biblije, i onda to iscepio, i položio to u kamen temeljac, i taj papir je i dalje tamo. I neka bi to bilo ispisano i na stranicama Božije večne Reči u Nebu. Neka bih ostao istinit do smrti.

230 Pognimo sada glave na minut radi molitve. Na kraju ove večeri, na svršetku te prve glave, što nije opravdano. Vi bi morali imati i sledeću kako on nastavlja dalje i postavlja crkvu na svoje mesto. Jednom ću vam i to propovedati, ako bude Božija volja. A sada se moram malo odmoriti dok ne odem tamo u Chautauqua-u, na još jedan veliki skup, a onda odande preko u Oklahomu...

Rekao je: “Sedeo sam na svom biciklu, i čekao sam Saru (To mu je mala sestra.) da dođe iz škole.” Dok sam sedeo tamo napolju, nisam mu dao da izlazi na put; a on je sedeo ovako pozadi. I rekao je: “Pogledao sam gore,” i rekao je: “kada sam to učinio, bila je tamo jedna ruka kao što je tvoja, sa belim rukavom koja je bila nadamnom.” I rekao je: “Ona je krenula prema gore.” Rekao je: “Da li je to bila Isusova ruka koja se podizala prema gore?” Pogledao sam na majku; i majka je pogledala na mene. Otišli smo do gos. Vudsovih. Gde god da sedi, ovde je negde. Mi smo ga unakrsno ispitali, gore pa dole, i na sve načine na koje smo mogli. Bila je to vizija. On ju je video. Kada budem mogao videti vreme malog Josipa kako stoji... Nadam se da ću poživeti da ga vidim kako se oženio, ako Isus bude odugovlačio.

223 A ja sam stari čovek, seda brada mi je oko vrata. Poslao sam... Želim poslati još dva do tri miliona duša Hristu ako budem to u mogućnosti uraditi. Odlučan sam da propovedam Evandjelje na svakom uglu ove zemlje. Da, gospodo. Tako, pomoz mi Bože, ja ću to uraditi. Tako da kada vidim to vreme kako dolazi, brate Majk...

224 Mogu pogledati na vreme mame, Mede, zvao sam je moja draga... Vidite, ona je... Postajemo stari, videći kako joj kosa sedi, i videći nas kako polako bledimo i odlazimo.

225 Rebeka, toliko sam zahvalan za Rebeku. Njen profesor muzike mi je rekao nedavno, rekao je: “Moj Bože, ako nastavi tako, brate Branhame,” rekao je: “teško je reći šta će sve uraditi.” Vidite, napredujući u muzici. Ja želim da ona, i ja želim... Želim da Sara svira orgulje, Beki pianino; i želim Josipa za propovedaonicom.

226 Kada budem mogao videti da se to desilo, onda se ja i mama možemo doteturati, ja sa svojom starom konzervom, jedno veče, kako se vozimo niz ulicu, i da mogu pogledati tamo unutra na svog dečaka kako je pomazan Svetim Duhom, propovedajući ovo isto Evandjelje. Želim uzeti ovu staru Knjigu i reći: “Sine, evo ti je; ona je tvoja. Ti stoj sa Time. Nemoj praviti kompromise ni sa jednom Reči. Ostani tačno s Time dragi. Nemoj, nemoj mariti... Nije me briga ko je protiv tebe, ko je protiv; Bog će biti s tobom. Ti propovedaj svaku Reč baš onako kako je tamo napisana; tata će te videti sa one strane reke.” Želeo bih ispružiti ruke i zagrliti je, moju

Posinaštvo 4. deo

1a ...?...Našim dragim prijateljima, sretni smo što smo se vratili ovamo u crkvu večeras. Malo je toplo, i tako, pokušaćemo požuriti upravo najbrže što možemo, idemo pravu u poruku.

Prvo, imamo neke objave i jedan posebni molitveni zahtev. Dobio sam vaša pisma tamo pozadi, koja su mi predana, i za sestru koja oseća da ima tumor na mozgu, i bilo je još jedno iz Lojevila, i još jedan propovednikov brat, njegov otac je imao infarkt. I strašno je puno bolesnih ljudi danas na svetu. Mnogi pozivaju, i mi ćemo se sigurno moliti za njih od sveg našeg srca da nam Bog pomogne.

1b Obično je devedesetdevet posto moje službe uvek molitva za bolesne (Razumete?), a ja sam na neki način – imam mali uvid... Ja se i dalje sada molim za bolesne. Upamtite to. To ide zajedno s time, ali ooo, ako bi mogli zadobiti crkvu gde je ona poziciono postavljena i dovedemo je u red tako da možemo krenuti na posao. Razumete li? Moramo se organizovati (Razumete?) da sve skupimo zajedno.

Još nešto je upravo pogodilo moje srce pre par trenutaka. To je kada je jedan mali stari veteran, a jedna od njegovih ruku mu je skoro otkinuta hicima, i noga mu je skoro otkinuta... On nije sada ovde da bi me upravo sada slušao, ali pravi prinčevski prijatelj po imenu Roj Robertson, jedan od naših staratelja ovde u crkvi, i jedan fini hrišćanski džentlmen... On je sišao upravo tamo dole i rekao: “Brate Branhame, ne zaboravi na predsednika.” Rekao je: “Toliko mi je bilo žao kada je napustio...” Video ga je na televiziji, kako je silazio sa aviona, suze su mu tekle niz obraze i usta su mu se iskrenula u stranu... Znate, on je bio baš tamo sa Rojem, bili su u toj bici.

1c Nevažno je da li se vi s njim slažete u politici, no on je i dalje naš predsednik. Da, gospodo. Što se mene tiče, ja niti sam demokrata a niti republikanac; ja sam Hrišćanin. Ali kažem vam; sigurno sam se veoma divio predsedniku Dwight Eisenhower-u. Da, gospodo. Kada bi on ponovo ušao u trku, ja bih glasao, ponovo bi glasao za njega. Tako je. Ne bih mario da ima i sto godina, i dalje bih glasao za njega, zato što mi se sviđa. I setimo ga se večeras u svojoj molitvi.

J.T., sigurno da cenim taj fini skup koji ste svi vi – ti i brat Willard imali ove nedelje. Da sam ušao spolja, svi bi vi rekli: “U redu, brate Branham, znaš ti si tako-i-tako,” ali bolje je da ostanem napolju i da vas slušam. Zar ne vidite? [Brat Branham se smeje – Urednik.] U redu. Veoma fino.

1d Dobio sam neke priloge od nekih crkava ako vam trebaju. Ako ste sada spremni da idete da budete pastiri, ako ste prošli kroz svoju obuku, za koju verujem da jeste, i da ste se sasvim utvrdili, imam jednu u Oregonu, i neke u Vašingtonu, Kaliforniji, i Arizoni, na raznim mestima. I ako ikada želite krenuti od neke crkve, pa ovde je dobro mesto da započnete, upravo odavde. I postoje duše koje plaću na sve strane, skroz do indijanskih rezervata i gde god bi vi želeli ići. Samo nam dajte do znanja, jer verujem da ste vi momci sada već usidreni dovoljno. Tako je. Upravo volim da ih vidim kako to rade.

Tamo je i brat Rudel gore na putu. Idem tamo gore da održim službe za njega par dana, imaće probuđenje, brat Rudel. I sećam se da sam ga morao svuda okolo gurati, tog malog prijatelja, da bi ga naveo da izađe iz oklopa i propoveda. Bio je toliko povučen. Rekao bi: “Jednostavno ne mogu da govorim.” Ha. Trebali bi sada da ga čujete. Razumete, razumete? Vi i ne znate za šta ste sve sposobni dok ne dozvolite Svetom Duhu da vas obuzme. Tako je.

1e Brat Grejm Sniling u Utica i brat Junior Džekson tamo dole, mi ih sve smatramo svojim sestrinskim crkvama koje su sa nama. Mi smo svi zajedno. Mi se ne prepiremo oko naših doktrina; naših–naših nada, naših ciljeva, naše doktrine su jedno. Mi stojimo zajedno, baš u svemu zajedno. Mi smo upravo jedna crkva, i mi bi ih sigurno voleli imati izaslane na sve strane. Imamo neke u Africi, neke u Indiji, i svuda oko po zemlji. Mi... To je gde mi želimo da oni šire tu novost.

I vidim te mlade momke koji nastupaju kao J.T. Parnell ovde, i brat Willard, i oni kada budu nastupili, ti mladi momci kada ja ostarim... Ako postoji sutrašnjica, oni će biti ti ljudi sutrašnjice. Ja ne želim da ova Poruka ikada umre. Ona jednostavno ne može. Ona mora dalje da živi, a ja ne verujem da mi imamo još puno vremena da je širim.

Ta mlada beba za koju su rekli tog dana da će da umre, video

ovde jedna žena po imenu gos...” Zvala se Emmerke. Udala se za finog Hrišćanina, i sama je bila fina Hrišćanka. Išao sam svuda sa tom devojkom, na raznorazna mesta, i sve ostalo, kao deca, osamnaest-devetnaest godina stari, svuda. Fina Hrišćanka, ništa drugo nisam video na njoj do originalnog Hrišćanstva. A ja sam bio grešnik. Ali bih išao sa njom. Išao sam u... A Njen muž, nanovorođeni Hrišćanin, pravi čovek. I nisam znao; znao sam da je umrla; video sam to u novinama. I otišao sam dole; oni su mi rekli. Otišao sam dole do Coot-ovih, i rekao sam: “Da li je tu gosp. Emmerke?” Rekao je: “Bili, on je upravo tamo u sobi.”

218 Otišao sam tamo i stao pored kovčega. Pomislio sam: “Alice, ja sam bio u najmračnijoj tamnici; bio sam po mračnim putevima. Ti i ja smo zajedno hodali raznim putevima i dole kraj reke. Kada su imali taj šou sa starim čamcima, seli bismo i slušali calliope muziku. Gore i dole po putevima, kakva si samo dama ti bila. Koliko samo zahvaljujem Bogu za tvoj život. Odmaraj moja draga sestro, odmaraj u miru s Bogom.”

219 A onda te noći u viziji, evo je kako trči ka meni. Rekla je: “Moj blagoslovljeni brate,” i zagrlila me. Ooo, ooo, braćo i sestre, to me je promenilo. Više nikad ne mogu biti isti onaj. To je toliko stvarno. Toliko je to stvarno kao što i gledam na vas, upravo toliko stvarno. Tako da nema više straha. Mogu možda umreti pre nego se stvar završi.

220 Želim da odgojim mog malog dečaka kući, Josipa. Želim ga videti za propovedaonicom, kada mogu uzeti ovu Bibliju... Kada dođem do mesta da vidim Josipa za propovedaonicom kako propoveda kao mladi čovek ispunjen Svetim Duhom, sa pomazanjem Božijeg Duha na sebi... I verujem da će biti prorok. Onog dana, kada sam ja–kada sam ja–kada sam ga video šest godina ranije pre nego se rodio, sećate se da sam vam to rekao pre nego je začel. Sećate se kada sam ga podigao upravo ovde kraj oltara, ne znajući šta govorim, u posvećivanju dece, rekao sam: “Josipe, ti si prorok.”

221 I nedavno, dok sam bio u dvorištu, došao je do mene i rekao: “Tata, da li Isus ima ruku kao što je tvoja?”

Rekao sam: “Pa, da, sine. Zašto?”

možda vas je Bog doveo ovamo da podignete porodicu sa decom; a iz te porodice može doći još neka porodica sa decom; i neko ko će biti propovednik koji će poslati na milione duša ka Hristu. Vi ste morali biti ovde. Vi ste ovde sa svrhom. Da li ste to znali?

213 Pa, kažete: “Sve što sam ikada uradio je da sam samo drljao po toj staroj ilovači. I dolazio sam uveče i nisam znao kako da prehranim svoju decu. Gledao sam na moju decu a nisu imali ni cipele. Sedeo sam i plakao. Nabavio sam stara konjska kola i ja i kljuse smo išli u crkvu.” Nemoj brinuti brate. Samo nastavi da Ga voliš; On ima svrhu za tebe. Samo ostani onakav kakav si; samo nastavi dalje. Razumete? Možda nećete nikada propovedati niti jednu propoved, ali ćete možda biti pradeda nekome ko će to raditi.

214 Da li znate da je Bog stvorio (Kako se ono zvaše?) Levija, da plati desetak dok je bio još u bedrima Abrahamovim, kada ga je sreo Melhisedek? Koliko vas to zna? I da vidimo; Abraham rodi Isaka; Isak rodi Jakova; Jakov rodi Levija, što je bio otac, deda, pradeda, čukundeda. Kada je on bio u bedrima, u semenu svog čukundede, Biblija ga je stvorila da bi platio desetak Melhisedeku. Ooo, moj Bože, moja braćo. Ooo, ja sam...

215 Kao što se jedan mali Englez obratio jednom tamo u Engleskoj, rekao je: “Toliko sam sretan. Toliko sam sretan.” Da, toliko sretni što znamo da je ovo istina. I jednog slavnog dana, a ja ne znam kada će biti taj dan, ali ako je to bila vizija... Ne kažem da sam bio ovde. Upamtite, uvek mi je to u umu; a neka i oni što imaju kasete učine isto. Bez obzira da li sam bio u viziji ili prenet u Duhu, ne znam. Ali to je bilo isto toliko stvarno kao što gledam brata Nevila, upravo jednako stvarno. I mogao sam posmatrati i razgovarati s tim ljudima.

216 I tamo je bila i moja prva žena; ona nije povikala: “Moj mužu”; rekla je: “Moj dragi brate.”

217 Tamo je stajala jedna devojka, s kojom sam izlazio godinama ranije. Možda neki od njenih sede ovde, Alice Lewis iz Utica, veoma fina i odana Hrišćanka. Malo kasnije se udala u životu, i imala je svoju prvu bebu, i umrla je na porođaju: Alice Lewis. Otišao sam na sahranu da bih je video. Došao sam kući i čuo sam da je umrla. Otišao sam tamo i nikoga nije bilo u prostoriji, rekao sam: “Ima li

sam da ste bili celog dana u crkvi, sestro. To je veoma fino. Zahvalni smo Gospodu radi toga, da je Gospod milostiv, pun milosti. Samo nastavite verovati u ono što vam je ovde bilo rečeno. Razumete? Biće to u redu.

1f Dakle, da li ste uživali u naučavanju? Volite li naučavanje? Ooo, ja zaista mislim da nam to donosi dobro. To nam pruža malo vremena da se odmorimo od molitvi za bolesne, i vizija, i Božanskog isceljenja. Pošto ćemo se i večeras nakon službe moliti ponovo za bolesne. Mi uvek želimo to činiti. Da krstimo ma koga u ma koje vreme.

Koliko vas se seća kada sam ranije išao uz dalekovode? Pa, išao sam mnogo puta uz te dalekovode. Morao sam ići i po pedeset kilometara dnevno kroz divljinu. Imao sam obilazni vod dužine stopedeset kilometara da prepešačim. Išao sam tuda sa košuljom u rukama, i ooo, toliko umoran, hodajući kroz te džungle i zelene divlje kupine prosecajući put.

Sreo sam nekog starog farmera i seo pod drvo s njim da razgovaram o krštenju u Ime Isusa Hrista. On je rekao: “Pa, ja sam uvek želeo da se krstim.”

Rekao sam: “Pa potok nije jako daleko.”

1g A on je rekao... I ja sam ga odveo pravo tamo dole i krstio ga u Ime Isusa. I nastavio dalje po toj liniji svom snagom dalje. Tako je. Često sam u svojoj staroj radnoj odeći nekog krstio dok sam silazio sa bandere. Bio sam gore radeći na banderi; bio sam električar, radio na banderi sa nekim čovekom i govorio mu o Gospodu. On bi rekao: “Pa, Bili, jednog od ovih dana doćiću u tvoju crkvu i krstiću se.”

Rekao sam: “Zbog čega želiš da čekaš do onda? Mi smo odmah do reke, tamo ima dovoljno vode.” Odmah ih uhvatite. Tako je. To je pravo vreme. Filip je rekao...

3 Evnuh je rekao Filipu: “Evo vode, šta nas sprečava?” Tako je. Ništa, ako ste spremni, to je pravo vreme. Nemojte dati đavolu šansu da nešto tamo pokvari. Ne odlazite stvari za sutra koje možete učiniti danas. Možda sutrašnji dan vama neće svanuti.

Sećam se jednom kada sam to učinio, naučio sam, naučilo me lekciju. Nešto sam izostavio što sam trebao da uradim jednog dana, a sutradan je bilo prekasno za to.

4 Dakle, zaista, ne želim da vas previše dugo zadržavam, ali ja sam upravo počeo toliko da odužujem a da to i ne znam. Osećam se baš toliko dobro, skoro da dođem van sebe, upravo se toliko dobro osećam.

Dakle, pogrimo glave upravo na tren pre nego što pristupimo Reči.

Naš nebeski Oče, Ti si živi Bog, koji zauvek živi. Sunce koje je upravo zašlo, to isto sunce gledao je i Daniel kada je zalazilo; Jeremija ga je gledao kako zalazi; Adam ga je gledao kako zalazi; Isus ga je gledao kako zalazi. I to je isti svet na kojemu su oni živeli i hodali, a Ti si i dalje ostao isti Bog.

Večeras postoji mnoštvo zahteva. Čovek sa tumorom na mozgu; i sestra koja se plaši da je isto to u pitanju. Ti si jedina nada, Gospode, koja postoji za tu stvar. Tumor je postao maligni; i ništa ga ne može zaustaviti. To je izvan domašaja doktora. Ali večeras mi idemo sa našom malom praćkom po jagnje da ga vratimo u Očevo stado. U Ime Gospoda Isusa, mi usmeravamo našu molitvu da ubije lava, taj rak, taj maligni tumor, da bi se sigurno vratili na pašu.

8 I mi se Bože, podsećamo našeg dragog predsednika Dwight Eisenhower-a. On je upravljao zemljom, Gospode; on je pokušao da nas drži podalje od rata. On je obećao da će prestati Korejski rat ako on bude mogao išta da učini u vezi toga. On je obećao tim majkama da će im se vratiti ti dečaci. No rekao je: "Da ja to učinim, ja to ne mogu. Mogu se potruditi, ali to će morati učiniti sam Bog." A Ti si bio s njime, Gospode, a sada je sve to sređeno. Zašto oni to nisu mogli na početku videti? Bože, molim se da mu Ti pomogneš. Blagoslovi tu galantnu dušu, Gospode. I mi se molimo da nam ti izabereš sledećeg vođu. Tvoja predodređena volja će biti, Gospode.

9 Ali Onaj za koga smo mi večeras zainteresovani, mimo naših nacionalnih poslova, je taj Velikan i slavni koji dolazi da podigne Kraljevstvo koje neće imati kraja, Gospod Isus, Tvoj Sin. Onda će oni odložiti oružje; trube će se oglasiti i više neće biti ratova. Sadiće vinograde i ješće njihove plodove. Gradiće kuće i nastaniće ih. I onda nakon toga više nikada neće biti nevolje.

10 Blagoslovi nas sada dok pristupamo Tvojim Reči. I Oče, ti znaš zbog kog razloga ja prilazim Reči baš od ovog stiha ovde. To je zato

Moji dragi voljeni ljudi, vi koji ste ovde u ovoj zemlji, i drugi koji slušate kasete po raznim zemljama preko okeana, ili ma gde da ste, nemojte se plašiti. Sve je u redu. Otac Bog, pre postanka sveta, znao je sve šta će se desiti. A sve izlazi usput na dobro. Da li Ga volite? Držite svoja srca ispravnim.

210 I upamtite, kada ovaj dah napusti ovaj život, vi stari ljudi, ili vi mladi ljudi... I vi majke kada vidite svoje male bebe, tu malu bebu devojčicu kada je umrla sa nepunih osam ili pet dana, ona će biti predivna lepa mlada žena kada je budete videli. Taj stari deka je bio toliko pogrbljen; jedva da je mogao videti kuda ide; kada ga budete videle, vi bake, on će biti lep zgodan mladić, mlad kao kada je imao nekih dvadeset godina, upravo u lepoti svoje mladosti. I ostaće takav zauvek. Moćićete dotaći njegove ruke; možete se rukovati s njime. Zagrlićete ga, ali on neće biti muž; on će biti brat. Moj Bože. Biće toliko više od muža. Mislite da ste ga voleli? Sigurno da jeste. Ali to je bio fileo; čekajte dok ne dobijete agape. Čekajte samo da vas ta velika Božanska ljubav uhvati, i onda vidite šta je to.

To je upravo kao velika deponija koja tinja; to nije dobro; nema ničega u tome. Jedino što bih vas posavetovao je ovo, moji-moju prijatelji.

211 Malo kasnije ja ću... Da li biste voleli da jednom prođem i kroz te dve druge glave? Gospod... Moram se malo odmoriti pre Chautauqua-e.

Dakle, ja ne mogu propovedati ove stvari na tim skupovima. Tamo ima previše raznoraznih verovanja. Razumete? Ovo je samo za crkvu. Razumete? Ne mogu propovedati... Ali ovde imam pravo propovedati šta god poželim. Ovo je moja zajednica. Razumete? I kažem vam. Dakle, ja verujem da su ti ljudi spašeni. Da, gospodo, zaista to verujem. Ali Ooo, koliko više se može hodati kada znate u čemu hodate? Koliko više, znati – kada znate šta radite (Razumete li?), umesto da se teturate, spotičete usput. Hajde da samo budemo u Svetlu, i hodamo u Svetlu, i znamo kuda smo se uputili. To je istina. Neka Gospod bude s vama.

212 I ako svaki od vas ovde nije bio poziciono postavljen... Možda niste ništa drugo do domaćica. Pa, kažete: "Brate Branhame, ja nikada ništa još nisam uradio u životu. Ja nisam propovednik." Pa,

Rekao sam: “Ali Isus Hrist Božiji Sin ga može ozdraviti. Hoćete li vi Muslimani onda to verovati i prihvatiti Ga kao svog ličnog Spasitelja?” Bilo je na hiljade crnih ruku koje su se podigle. “Ooo, Gospode, sada je vreme.” Rekao sam: “Nebeski Oče, ako si ikada odgovorio, odgovori mi sada; ovo je za Tvoju slavu; ovo je za Tebe. Molim se da Ti ozdraviš ovog dečaka.” Molio sam se nad njime baš tako.

Rekao sam: “Skinu cipelu.” Veoma me je čudno pogledao prevodilac. Rekao sam: “Skinu cipelu.” On ju je raskopčao. Jer ja sam to video u viziji da će se to dogoditi. On je skinuo tu stvar. Kada ju je uzeo i došao do mene, a sa obe normalne noge, i obe su hodale ovako. Rekao sam: “Da li želiš hodati napred nazad?”

Počeo je plakati i hodati napred nazad; nije znao šta da radi. Hodajući tako rekao je: “O Alah. Alah.”

Ja sam rekao: “Isus. Isus.” Ooo, “O, Isus, Isus,” onda. “Isus. Isus,” na taj način. Rekao sam: “Ima li nekog pitanja, ma kakvog pitanja?”

205 Julius Stadskev, koliko vas poznaje njega? Brat Stadskev, dolazio je ovamo u crkvu. Upravo je otišao u Nemačku. Vidite? Rekao je: “Samo trenutak, brate Branhame, samo minut.” Rekao je: “Brzo dovedite fotografa i ja ću ga fotografisati.”

Rekao sam: “Samo izvoli.”

“Dođi ovamo i stani sa svojom cipelom ovamo.” On je stao upravo tako, uslikao je dečaka tamo, sa obe noge potpuno normalne i prave kako samo mogu to biti. Tamo je bila i njegova stara cipela i oslonci.

Rekao sam: “Koliko će vas Muslimana sada odbaciti Muhameda kao proroka i verovati da je Isus Božiji Sin, i prihvatiti Ga kao svog ličnog Spasitelja?” Podiglo se deset hiljada ruku...?...Haleluja. Oni ne žele...

208 Oni su pokušali da nas odvrata, zato što smo mi “sveti valjači,” tako nas zovu. Razumete to? Upravo jednako, Bog se kreće dalje, postavljajući Svoju crkvu. On čini prekomerno i neizmerno, iznad svega što bi mi mogli misliti ili raditi. A On je i večeras isto toliko Bog kao što je to uvek i bio.

209 Dakle, mali prijatelji, samo da vam kažem neštu upravo sada.

što osećam da Ti želiš da ja to tako učinim, da je to Tvoja Božanska volja, to je po Tvom redu; to je...To je poredak ovog dana, da bi omogućili ljudima da poziciono nađu svoje mesto i da budu spremni za čas bitke. Kao što je naš brat rekao u molitvi upućenoj Tebi ne tako davno: “Ooo, Ti si nas toliko dugo obučavao Gospode.” A sada, Oče, daj nam naše činove. Stavi nas na mesto gde smo mi određeni da delujemo, tako da bi mogli biti u Očevom poslu. Jer mi to molimo u Ime Isusa, Tvog Sina. Amen.

11 Imao sam predivno popodne ovde, govoreći o jednom poznatom doktoru u Lojevilu, njegovoj medicinskoj sestri. Oni su čuli o veličanstvenim Gospodnjim stvarima. A njen otac je doktor. I ona je došla do mene i bila u mojoj kancelariji veći deo popodneva, upravo naletela i uskočila, jedna predivna osoba: ipak malo tvrda, znate već, prilično nepopustljiva, prava Prezviterijanka, ali je otišla sa suzama koje su joj tekle niz obraze. Ooo, ja... Bog ih je svuda dovodio po lekarskim kancelarijama, i medicinske sestre. Ne verujem da postoji medicinska sestra u North Infirmary bolnici a da joj nisam svedočio o imanju Svetog Duha, i da je nisam pitao da li je krštena u Ime Isusa. Nijedan doktor s kojim sam bio u kontaktu, ma gde... Razumete?

12 Recite im o tome. Nemaš još puno vremena brate. Bez obzira koliko teško ovde izgleda, čekajte samo dok ispustite taj poslednji dah i vidite onda, onda biste želeli da ste to učinili. Da, gospodo. Nemojte čekati do tada; uradimo to odmah sada. Ovo je čas. Ooo, oni se možda nisu slagali, uzrujavali su se i svađali malo oko toga, ali oni to nisu mislili. Oni zaista to nisu mislili. Oni—oni—oni su u redu. Oni će početi da se svađaju s vama, i samo se setite, oni zaista to ne misle. Oni su samo bili učeni na određeni način, i oni se samo toga drže, tako da možete videti njihovu ideju. Nemojte se svađati s njima; ne svađajte se s nikim, već ih ljubavljaju unesite u To. Onda se molite za njih.

13 Pa, mislim da smo stigli do 9.-og stiha; nisam baš siguran. Ja... To je dugačak put od 3.-će glave, nije li, čoveče? Ali, ooo, to je za mene med u steni.

Tako smo govorili, setite se, da bi mogli ponovo dobiti malu podlogu tome. A ti, brate Neville, cimni me malo ako ne primetim da

je vreme poodmaklo, tako da bih se mogao moliti i za bolesne. Želimo dobiti svaki i najmanji delić koji možemo večeras. Želim načiniti oltarski poziv. Ja... Završavajući na ovome, što bi samo mogao pročitati kao ostatak od toga.

No svrha ovoga je da vidimo vaše mesto u Hristu, pazeći da to nije samo nešto u čega ste se doteturali, ili nešto što biste možda mogli negde zaslužiti, već to je ono što je Sam Bog učinio za vas. Ne da ste bili toliko dobri pa da ste jedno veče otišli u crkvu i da vas je neki stari brat doveo do oltara, to nije bilo tako. Bio je to Bog, pre postanka sveta koji vas je predodredio za Večni Život. Kada ste došli tamo tog dana, nije ni čudo da su dvadeset četiri starešine skinuli svoje krune; i svako je skinuo svoju krunu; svi su pali na svoja lica; nije postojala niti jedna stvar koju bi mogli reći, ni jedan propovednik, ni starešine, niti ma ko. Sva slava pripada Jagnjetu, a Bog će u Njemu sakupiti sve stvari tog dana. Ooo, ako bi mi ikad poznali i prepoznali Ko je to bio, Koga su razapeli. Dakle, tog...

15 Poćećemo od 8.-og stiha, da bi imali malu podlogu za ovo.

Koju je bogato izlio na nas u svakoj mudrosti i razboritosti, kada nam je obznanio tajnu svoje volje...

“Tajnu Svoje volje...” I upamtite, koliko mi zavisimo od toga? Koliko vas je bilo ovde jutros? Da vidimo. Koliko smo se samo bavili time “tajna Njegove volje.” Dakle, pošto to nije samo neka mala stvar; onda je to tajna. Božija volja je tajna. I svaka osoba treba da traži Božiju volju za sebe, tu Božiju tajnu.

Kako mi to otkrivamo? Pavle, njemu je to bilo znano. Rekao je da se nije savetovao niti sa jednim čovekom, ni s telom ni krvlju. Nije išao niti u jednu školu, niti seminar. On s time nije imao nikakve veze. Već on... To mu je otkrio Isus Hrist, koji ga je sreo na putu za Damask, u Svetlu kao Vatreni Stub i pozvao ga je. A on je otišao u Arabiju i ostao tamo tri godine. Ooo, zamisli koliko je to bilo vremena, brate Egan? Tri godine Pavle je bio tamo u Arabiji, iznajmio je sebi neku malu sobu negde, i šetao se gore dole sa svim tim starim pergamentima. Oni nisu imali nove; većinom ih je Pavle pisao. Upravo tamo u tim starim pergamentima, kako nas je Bog još od početka predodredio na Večni Život, i kako će On poslati Isusa, da bi kroz tu Žrtvu svi imali pravo na Drvo Života. “One koje je

došao. Mi to znamo. Jer nema čoveka koji može uraditi stvari koje ti radiš a da Bog nije s njime. Mi to razumemo. Znamo to. Samo što mi to ne možemo ispovedati (Vidite?), jer ako bi to uradili, pa, izbacili bi nas iz crkve. Razumete, izgubili bi svoj ugled.” I tako Isus mu je rekao, počeo je da mu priča kako on mora biti nanovorođen.

195 Na tom dečaku Muslimanu, dok je tamo stajao; evo njegove fotografije. Fotoaparatus neće uslikati laž. Evo ga kako tamo stoji, sa jednom nogom ovoliko kraćom (nekim četrdeset centimetara) od one druge, stojeći u toj gvozdenoj cipeli. Rekao sam mu, rekao sam: “Govoriš li Engleski?”

“Ne, gospodine.” Nije znao Engleski.

Prevodilac je rekao: “On ne govori Engleski.”

“Od kada si u takvom stanju?”

Prevodilac ga je pitao. “Od rođenja.”

“Možeš li uopšte pomerati tu nogu?”

“Ne, gospodine.”

“Da li veruješ u Isusa Hrista?”

Rekao je: “Ja sam Musliman.”

Rekao sam: “Hoćeš li prihvatiti Isusa Hrista ako te ozdravi?”

“Prihvaćiću Isusa Hrista kao svog Spasitelja ako me ozdravi.”

“Ako On ozdravi tu stvar, da i ta druga noga bude kao i ova druga, hoćeš li Ga prihvatiti?”

“Hoću.”

199 Pomislio sam: “Bože, šta ćeš uraditi?” To je bila sledeća stvar. Sva pitanja su odgovorena. Brate Majk, to je pravo osećanje. Ja ću sačekati samo trenutak da vidim šta će On reći. Pogledao sam gore iznad; video sam dečaka kako ide, ide dalje, kao uz zidove, nekako tako; rekao sam: “Koliko vas koji ste Muslimani će to prihvatiti? Evo dečaka koji je Musliman; pogledajte ga; postavite ga tamo.” Rekao sam: “Doktori, želite li ga pregledati? Evo ga ovde.” Ooo, tada znate na čemu stojite. Vidite, znate na čemu stojite. Niko... Ovde je on bio.

Rekao sam: “Hodaj ovuda, sinko.” I doveli su ga, i evo ga kako ide. (Ćop, ćop.) Rekao sam: “Izgleda kao da je kraća četrdesetak centimetara. Tako nešto.”

“Da.”

propovednik Evandolja. Vi verujete u Stari Zavet, i kažete da Isus nije bio ništa drugo do samo čovek. Izazivam vas na debatu.” Ne verujem u prihvatanje izazova koje postavlja đavo, ne gospodo. Ali ja bih mu uzvratilo izazovom i rekao: “Hajde da se ja i ti nademo. Ja sam doktor Božanstva.” Bili Graham je doktor Božanstva. “Da te izazovem po ovom pitanju i da ti dokažem da je Isus bio Hrist. Dakle, ako ćemo o Božanskom isceljenju, ja ne posedujem takve darove, ali imamo braću koja to imaju. Dakle, ako želiš da dovedemo te ljude, eto pozvaću jednog od njih, Orala Robertsa ili nekog od njih, nekoga ko ima veliku službu koja će se probiti tamo.” Idite tamo, i onda vidite šta će se desiti, kažite: “Hrišćanstvo nije ono što vi mislite da je ono.”

192 Dakle, svako se oseća izneverenim, jer je on jednostavno otišao i ostavio ga. Dakle, naravno, ne verujem da trebate prihvatiti đavolske izazove. I ja sam mu takođe pljunuo tako u lice, i udaljio se od njega. Tako je. Ali kada to dođe do mesta gde... Bili je mogao–mogao je učiniti da se taj Musliman osećao kao jedna mala travka. Mogao je uzeti Bibliju, i citirati Isaiju 9:6, i reći: “O kome je on govorio: Dete nam se rodi, Sin nam se dade? Ko je bio taj Čovek. O kome je on govorio? Ko je bio taj Prorok? Ko je bio ovaj Mesija koji je trebao doći? Pokaži mi gde je On sebe tako pokazao u Muhamedu? Bio je ranjen za naše prestupe, udaren radi našeg bezakonja, kar je bio na Njemu radi nas, Njegovim ranama mi se iscelismo. Pokaži mi to u Muhamedu. Kako je On povikao: Bože Moj, Bože Moj, zašto si Me ostavio? Probodoše mi ruke i noge, i sve tako dalje?” Pa, toliko bi porazio tog Muslimana da ne bi znao ni gde se nalazi. Tako je.

193 Ali kada se morala okrenuti ta stranica, to je ono što boli – što je navelo moje srce da poskoči, kada je tamo bilo rečeno: “Pošto je Bili morao da se pozove na to, kako su onda ti Muslimani mogli reći da je to pogrešno,” rekao je: “kada je propovednik William Branham u Durbanu u Južnoj Africi, u neporecivim čudom za čudima, sa Božijom silom, kada je deset hiljada Muslimana palo na lice i predali živote Isusu Hristu...” Apsolutno, oni za to znaju. Ti fundamentalisti znaju za to. Nemojte mi to reći.

194 Jednom je jedan došao do Isusa i rekao: “Ravi...” Znae da je to bio jedan Farisej. Rekao je: “Mi znamo da si Ti učitelj od Boga

unapred znao, On ih je pozvao; one koje je On pozvao, On ih je već opravdao; a one koje je On opravdao, On ih je već proslavio.”

Bog nas je još od početka sveta, predodredio da primimo posinaštvo. A sada, cela tvorevina uzdiše, čekajući na objavu Božijih sinova. Ooo, zamišljam kako je Pavle tamo imao predivno vreme. Ja bih voleo da sam bio tamo s njim, zar vi ne biste?

18 Dakle, rekao je: “On nam je obznanio tu tajnu.” Uzmite nekad na sebe Svetog Duha i počnite to pratiti, i samo gledajte kako se to odvija. Ovog popodneva imao sam, ooo, nekih pola sata za proučavanje, samo da pregledam lekciju; možda ne, a ja neću reći ni pola od toga, samo u roku od petnastak minuta koje sam imao. I morao sam juriti i pomislio sam: “Ta tajna, koliko je samo tajanstvena.” A Pismo me vratilo na Stari Zavet, a onda ponovo na Novi Zavet, i povezalo neke stvari, videti tajnu Njegovog dolaska, tajnu Njegove volje, tajnu toga što smo mi postavljeni zajedno.

I upamtite, da se to ne može naučiti niti na jednom seminaru. To je tajna. Vi je ne možete znati putem obrazovanja, kroz teologiju. To je skrivena tajna još od postanka sveta, koja čeka na objavu sinova Božijih.

19 Reci mi brate moj, reci mi, moja sestro, je li ikada pre postojalo vreme kada su se trebali objaviti sinovi Božiji, sem sadašnjeg? Kada je ikada bilo vreme u celoj istoriji kada će vreme objaviti slobodu čitave tvorevine? Priroda, sama priroda uzdiše, i čeka na vreme te objave. Pa pre nego je bila položena Pomirna Žrtva, pre nego je bio uopšte izliven Sveti Duh, pre celog Starog Zaveta, i skroz tamo davno, nije moglo biti jedne takve objave. To je moralo čekati do ovog vremena. Dakle, sve stvari su bile predane, došle su, da bi se oblikovao završni kamen, kroz objavu sinova Božijih koji se vraćaju, i Duha Božijeg koji dolazi u te ljude, toliko savršeno, dok njihova služba ne bude toliko blizu i slična Hristovoj, tako da će to spojiti u jedno Njega i Njegovu crkvu.

20 Koliko vas je ikada izučavalo istoriju piramida? Koliko vidim, samo je jedna dama ovde podigla ruku. U redu.

21 Bog je napisao tri Biblije. Jedna od njih je bila Zodijak u Nebu. To je bila prva Biblija. Na ljudima je bilo da gledaju gore i da shvate da je Bog odozgo. Pratite samo Zodijak; da li ste ga ikada

proučavali? Ono čak pokazuje svako doba, čak doba raka. On pokazuje početak, Hristovo rođenje. Koji je prvi znak u Zodijaku? Devica. A koji je poslednji znak Zodijaka? Lav. Prvi i drugi Hristov dolazak, sve to je tamo zapisano.

22 Sledeća Biblija koja je bila napisana, bila je zapisana u kamenu, zvalo se to piramide. Ako ih proučavate, gledajte samo na pravadnu istoriju i ratove, kako su one bile čak sagrađene pre velikog potopa.

23 Treća je bila zapisana na papiru, Biblija, zbog velikog i pametnog intelektualnog sveta koji je trebao nastupiti. Dakle, kako se Bog kretao kroz doba, mi se sada nalazimo kod doba Lava. Mi smo na stavljanju završnog kamena na piramidu. Mi smo u Knjizi Otkrivenja kod poslednje glave. Nauka kaže da živimo u tri minuta do ponoći. Ooo, razmislite samo o tome gde se nalazimo.

I zapazite, hajde da uzmemo piramidu; to je lako. Ona je nalik trouglu.

Kada smo bili tamo nazad u početku doba rane crkve, još pre Luterove reformacije, ako bi čovek samo rekao da je Hrišćanin, to bi značilo život ili smrt. Ubili bi ga samo ako bi rekao da je Hrišćanin. I radi toga da bi se prošlo kroz progonstvo... Svako doba, kroz svako vreme, bilo je progonstvo. "Svi koji budu želeli pobožno da žive u Isusu Hristu biće progone."

U Luterovom dobu, bilo je grozno reći "Luteran." Smatrali bi vas fanatikom i mogli bi vas čak i ubiti. Često su ih ubijali na lomači, spaljivali ih, i sve ostalo, zbog Luteranstva.

26 Onda se crkva sužavala, kao piramida. Došla je u sledeći korak milosti, što je bilo posvećenje: Veslijevo vreme, kada je protestvovao kroz Anglikansku crkvu, učeći posvećenje. I to je došlo opet u manjinu i zvali su ih ponovo fanaticima.

Koliko vas ima ovde koji ste bili Metodisti, koji ste to bili, ili ste nekada imali veze sa Metodističkom crkvom? Polovina vas. Da li ste znali da je nekada Metodistička crkva skoro imala Svetog Duha? Odlazio sam u Metodističke crkve i video sam ih kako padaju na pod, kako su ih polivali vodom, i onda ih rashlađivali ventilatorom, odvrćali Svetog Duha da ne dođe na njih. Tako je. Dakle, to je istina, tamo u brdima Kentakija, gde smo imali Metodiste. Vi koji ste

stvari koje Ja činim, i vi ćete takođe raditi sve te stvari. Čak i veće od ovih ćete činiti, jer Ja idem ka Ocu."

Ona je njegovo telo, punoća onoga koji sve ispunjava u svemu.

187 Ooo, kako ja to volim. Kako ja to volim. Nedavno sam čitao jednu knjigu u kojoj je pisalo o mom putu kada sam išao propovedati u Africi. Nikada je ranije nisam čitao. Koliko vas je ikada čitalo tu knjigu: "Prorok Posetio Afriku"? I tamo se vidi kako sam gledao u jednog malog dečaka urođenika. Koliko vas je videlo tu sliku?

Čuo sam jednog Evangelistu, koji se molio za bolesne oko petnaest godina ili više; rekao je: "Nikada još u svom životu nisam video čudo." Rekao je: "Video sam ljude koji su rekli da imaju glavobolju i ozdravili su. Video sam ljude koji su rekli da imaju bolove u stomaku pa su ozdravili, i tako dalje. Ali čudo, da je nešto bilo stvoreno i načinilo..."

Pomislio sam, taj momak je trebao biti tamo i to videti. Noga tog dečaka urođenika je upravo bila toliko velika, jedna od nogu. I ako ćete zapaziti njegove štace, tamo je bila i njegova cipela nekih četrdeset centimetara visoka, na ovaj način. Imao je metalnu ploču na njenom podnožju. Njegova cipela je bila postavljena na dva duga stega koja su bila uspravna. On je došao do mesta gde sam ja bio; doveli su ga tamo gore. Imao je dve štace. On je uzeo tu veliku gvozdenu cipelu i tresnuo ju je dole, ovako. Pogledao sam na njegovu nogu; bila je otprilike ovalika.

190 Dakle, ti ljudi su Muslimani, Muslimani. Sećate li se prošle nedelje kada sam vam čitao šta su novine pisale? Imam ih ovde kod sebe iz Afrike, poslao mi ih je jedan misionar, brat Stiker. Tamo je jedan članak kako se Bili Graham poziva na njega. Upravo tako. Tamo je bio jedan Musliman koji ga je gurao pravo u more. U čemu je problem? Misionari napuštaju polja evangeliziranja. Kakve koristi da se ostane dalje tamo; oni su jednostavno zbrisani.

191 Volim Bili Grahama, mislim da je on predivan Božiji čovek. Ali ono sa čime bi Bili Graham trebao da se naoruža i da kaže: "Stani malo..." Ako bi neki od ovih uštogljenih Baptista njemu dopustili da on to uradi, verujem da bi on to uradio. Verujem da je Bili Graham Božiji čovek. Ali ako bi on rekao: "Stanite malo. Ja sam

vaskrsao iz mrtvih i posadio sebi s desne strane na nebesima, iznad svakog poglavarstva, i vlasti, i sile, i gospodstva, i nad svakim imenom koje se naziva...

Ooo. Jer...Ne, bolje ne. Jer bi sigurno mogli provesti ostatak večeri na tome.

...nad svakim imenom koje se naziva, ne samo na ovom svetu nego i u budućem.

184 Šta će svako – koje je to svako ime od, svaka osoba će nositi koje Ime? [Zajednica kaže: “Isus.” - Urednik.] Sva nebesa se zovu Isus. Cela crkva se zove Isus. Sve se zove Isus, jer je to jedino Ime koje je Bog ikada imao. On je bio zvan Jehova, Jehova-Jireh, Gospod će se postarati za Žrtvu; Jehova Rafa, Gospod koji te isceljuje; Jehova, Gospodnja Zastava, Manases; i Jehova, različiti nazivi za Jehovu. On je zvan Jutarnja Zvezda. Zvan je Otac: Zvan je Sin; zvan je Sveti Duh. On je zvan Alfa; zvan je Omega. Nazvan je Početkom, nazvan je Krajem. Nazvan je Izdanak. Ooo, bio je zvan – bio je nazivan raznim titulama, ali je imao jedno Ime.

To je ono o čemu je govorio Matej kada je rekao: “Idite i naučite sve narode, krsteći ih u Ime (ne imena), u Ime Oca, Sina i Svetog Duha.” Otac nije ime; Sin nije ime, Sveti Duh nije ime. To su titule vezane za ime. To je ime ta tri atributa koje pripada jednom Bogu. Koje je to bilo Njegovo Ime? Anđeo je rekao: “Nazvaćeš Ga [Zajednica kaže: “Isus”] jer će On izbaviti Svoj narod od greha njegovih.” Zbog toga su svi oni tako bili kršteni u Bibliji. Tako je Sveti Avgustin krstio kralja Engleske, negde oko stopedeset ili dvesta godina nakon Hristove smrti, u Ime Isusa Hrista. U redu.

Iznad svakog poglavarstva, i vlasti, i sile, i gospodstva, i nad svakim imenom koje se naziva ne samo na ovom svetu nego i u budućem.

I sve je pokorio pod njegove noge, a njega je dao Crkvi za glavu više svega; ona je njegovo telo...

Dakle, ako moje telo ima silu nad svim stvarima, šta je onda moje telo, šta sam ja? Da li je to tačno? To je ono što sam ja; to je ono po čemu me vi poznajete. Da li je to tačno? Pa onda, sve što je bio Bog, On je to izlio u Isusa, jer On je bio punina Božanstva u telu. Da li je to tačno? I sve što je bio Isus, On je to izlio u crkvu. “Ove

ovde Metodisti ste samo crkvenjaci. Mi smo imali tamo Metodiste i Baptiste. Mi bi kleknuli kraj oltara i tapšali leđa jedni drugima dok nismo dobili nešto. Kada smo prošli kroz to; mi smo nakon toga drugačije živeli.

No vi samo dođete, upišete se u knjigu i kažete: “Ja sam Metodista.” I uzmu slanic i malo vas poprskaju vodicom i to je onda sve. Idete dalje i nosite šorceve, šminkate se, idete na konjske trke, kladite se, kockate, igrate na aparatima za poker i sve ostalo, a i dalje ste dobar Metodista. Razumete? To nisu Metodisti. To su samo crkvari. Tako je. Baptisti, isto tako, Prezviterijani, i sve dalje isto tako...

29 Kao što je David Duplesis rekao: “Unuci, pa Bog uopšte nema unuke.” Bog nikada nije imao unuka. On ima sinove, ali ne i unuke. Tako je. Vi... A vi ljudi koji dolazite u Metodističku crkvu, ili Pentakostalnu crkvu, ili Baptističku crkvu, zato što su vam otac i majka bili Pentakostanci ili Baptisti, vi ste onda unuk. Oni su bili sinovi. Vi ste unuk. Razumete? Tako da Bog nema takve stvari. Crkva ima mnoštvo toga, ali ne–ali ne i...Bog to nema.

30 Dakle, zapazite ovo, skroz na dole, dok to skroz ne dođe dole, pošto to postaje manjina crkve. Nastupilo je Pentakostalno doba. To sigurno uklanja mnogo neravnina. Onda to...Šta je to učinilo? To je upravo ostavilo i Luterane i Metodiste sasvim nazad.

Dakle, Sveti Duh se nastavio kretati dalje i udaljio se od Pentakostalnog doba. Šta su oni uradili? Organizovali su se, i načinili od sebe: “Mi smo Skupštine Božije. Mi smo Jediničari. Mi smo Dvojičari. Mi smo Božija Crkva. Mi smo to ili ono. Ako tome ne pripadaš; onda ne možeš doći u nebo, osim ako ti ime nije u našoj knjizi.” Ooo, kakve li gluposti. Ne marim da li ste Baptista, Metodista, Prezviterijanac; vaše ime je stavljeno u Knjigu Života kada ga je Bog tamo stavio. Ako ste bili predodređeni na Večni Život, Bog će vas već pozvati na neki način, nekako, na jedan ili drugi način. On će to sigurno učiniti. “Sve što Mi je Otac dao, doći će k Meni.”

Bez obzira kojoj crkvi vi pripadate, to nema nikakve veze s time. No denominacija za vas nikada neće učiniti niti jednu stvar, već vas može samo puno ometati u vašoj nameri da nastavite dalje sa

Bogom, i ona neće nikada učiniti ništa više: Skupite se sa dosta vernika i nevernika. Naravno, srećete se s time gde god da idete, a imali su to čak i u Nebu. Tako, to je sve u redu, ali vi gledate u svoju denominaciju. Gledajte na Isusa; On je Onaj na koga se treba gledati.

32 Dakle, pošto dolazimo pravo dole do... Oni su imali... Imali su mnogo... Mislim da je ova žena ovde podigla ruku da je izučavala piramide. Znae da piramida nikada nije bila dovršena, zar ne? Nikada na nju nisu stavili završni kamen. Nikada ga čak nisu uspeli ni pronaći. Oni ne znaju šta se sa time desilo. Zašto? Zašto završni kamen nije bio stavljen tamo, taj zaglavni kamen, odozgo na njoj? Zato što je On bio odbačen kada je došao. On je bio odbačeni Kamen. Tako je. Ali ona će se ipak završiti. Tako je. A onda to kamenje koje će biti oko tog završnog kamena, moraće toliko potpuno biti slično tom kamenu, da će se uklapati i pasovati na svakom mestu. Piramida je toliko savršena da vi ne možete provući žilet između kamena, kada se to kamenje uklapa, tako je to veličanstveni graditeljski projekat. Neki od njih su težili na stotine tona dok su ih dizali u visinu, a toliko su se savršeno uklapali.

33 Na isti način i Bog donosi Svoju crkvu. Mi se podesno uklapamo zajedno, jednodušno i jednog srca. Dakle, neko kaže: “Pa, Luterani tamo nazad nisu imali ništa.” Nemojte to verovati. Luterani će se pojaviti u uskrsnuću baš kao što će i ostali doći u uskrsnuću. Baptisti, Prezbyterijani, i sva ta Božija deca će se pojaviti u uskrsnuću. I to je razlog što ljudi danas kažu: “Ooo, pa, biće strahovito probuđenje koje će izaći odavde i spasiti sto miliona Pentakostalaca i svi će biti spašeni, i onda će biti Uznesenje.” Vi grešite. U tom Uznesenju će ih biti na stotine hiljada; to je tačno; ali će oni biti skupljeni kroz šest hiljada godina od svih što su bili spašeni, takođe, šest hiljada godina unazad. Čovek hoda u Svetlu onako kako mu Svetlo dolazi; on prelazi preko mostova kada naiđe – dolazi ka njima. Dakle, ako on To odbije, onda je on ostavljen u tami. Ali ako se on nastavi kretati dalje...

34 Dakle, zapazite, znači da je dolazak Gospoda Isusa toliko blizu na dohvata ruke, tako da će Duh skroz odavde od dole, jedva gde je bilo opravdanje, pa posvećenje, krštenje Svetim Duhom, i sada pravo u vreme dolaska završnog Kamena...Crkva mora biti toliko savršena kao Hrist, tako da se Hrist i crkva mogu ujediniti, taj isti Duh. I ako

ova teofanija u kojem sada živim, neće ponovo proći kroz matericu žene; neće više doći kroz seksualnu želju, već ću u tome uskrsnuti. I jednog dana On će progovoriti i mrtvi u Hristu će uskrsnuti, i to telo u kojem sam ja jednom živio biće uskrsnuto u proslavljeno telo; i ja ću hodati; i pričaću; i živjeću; i uživaću (Haleluja). Ja ću...?...za...?...u dobima koja će doći, kroz Isusa Hrista našeg Gospoda. Tu smo brate; to je Evandjelje.

181 “Zbog čega ja takođe...” Pavle sada govori šta je on. Čitaću i ostalo a onda ćemo se moliti za bolesne. “Dok ne dođe tekovina, ovo je kapara do tekovine, na hvalu Njegove slave.”

A čuvši za vašu veru...(Čuo sam da verujete u ove stvari; čuo sam da zaista verujete u predodređenje; Večni Život, spasenje i tako dalje)...koju imate u Gospodu Isusu i za vašu ljubav prema svima svetima, neprestano zahvaljujem za vas, spominjući vas u svojim molitvama, da Bog Gospoda našega Isusa Hrista, Otac slave, da vama duha mudrosti i otkrivenja - da ga poznate, (Upravo nastavlja da vam se otkriva i dalje sve vreme, rastući iz milosti u milost, iz sile u silu, iz slave u slavu. Ne da padate nazad; već iz slave u slavu, nastavljaajući se kretati dalje. Nastavljam da se molim za vas.)

...prosvećene oči vašeg srca...

182 Umm. Znae, Biblija kaže da ste bili slepi a da to niste znali. Ali ovde Pavle kaže: “Moliću se da oči vašeg razumevanja...” Vi shvatate to svojim srcem. To je ono o čemu on govori. Gledate svojim očima, ali vidite svojim srcem. Znae to. U redu. “Da Božija slava...” Da vidimo taj 18.-ti stih.

Prosvećene oči vašeg srca - da znate kakva je nada na koju vas je pozvao, kakvo je bogatstvo njegovog slavnog nasleđstva među svetima,

i kako je prevelika njegova sila prema nama...(Fijuu. Kažu da je nestala sila? Ta sila još nije ni stigla.)...koji verujemo - shodno delotvornosti njegove silne moći,

“Vi što verovaste u delotvornost Njegove silne moći, molim se da Bog jednostavno izlije Svoju silu na vas.” Razumete?

...čije je dejstvo pokazao na Hristu kada ga je

je: “Večeras svoju temu uzimam iz Joba 7:27,” rekao je: “kada je to bilo skroz tamo davno pre postanka sveta,” rekao je: “kada je On rekao da su jutarnje zvezde pevale zajedno i sinovi Božiji kliktahu.” Nastavio je na takav način... Rekao je: “Znate, ima nešto što se vratilo – nešto je otišlo skroz tamo nazad.” Rekao je: “Znate...” I on je počeo da iznosi ono što se odigravalo na Nebu. On je to doveo do horizontalne duge u drugom dolasku.

I baš tada Sveti Duh je pao na njega. Dakle, oni su morali izvesti napolje tog starog prijatelja; on je imao nekih devedesetpet godina. On je upravo ovako nekako sav pogrbljen, i sa samo malo kose, znate već, ovako. Izašao je tamo napolje i počeo propovedati, rekao je: “Jupiiii! Haleluja! Slava!” Počeo je ovako da skače gore dole. Rekao je: “Ooo, pa nemate ovde dovoljno mesta da bih mogao propovedati.” I skakao je gore dole ovako, najviše što je mogao. A to je samo kapara. Ooo.

178 Šta čini Sveti Duh? O, evo dobrog mesta. Dopustite mi da čitam 1.-vi stih iz sledeće glave. Mogu li? Hoće li to biti u redu? Recite “amen.” [Zajednica kaže: “Amen.” - Urednik.] U redu, 1.-vi stih druge glave, brzo. Slušajte.

Bog je Hristom oživeo i vas koji ste bili mrtvi zbog svojih prestupa i grehova,

179 “Oživeo vas je...” Šta znači reč “oživeti”? “Dovesti vas u život.” Upravo ste propali, ali On vas oživljava samo sa kaparnim novcem. Šta li će tek biti kada budete zaista došli do dividendi?...?...Ooo. Nije ni čudo što je Pavle kada je bio uzdignut do trećeg Neba rekao: “Okolo nije videlo; uho nije čulo; niti je ikada bilo u srcu čoveka, šta je Bog pripremio onima koji Ga ljube.” Šta li će to biti? Govorite o neiskazivoj radosti punoj slave. Fijuuu. Umm. Vi koje ste nikada bili mrtvi u gresima i prestupima, On vas je oživeo sa senkom senkine senke. Kako li će biti kada dođete iz senke senkine senke, pa onda u potok, iz potoka u reku, iz reke u okean?

180 I kako li je to kada ste skroz tamo u otkupljenju, sa potpuno novim telom, i ponovo se vratite u potpuno mladog čoveka ili mladu ženu; i više nikada nećete umreti. I vi pogledate dole na zemlju i pomislite: “Uživao sam u grožđu i u lepjoj hladnoj vodi, ali znate šta, to mi ovde ne treba. Jednog dana Isus dolazi, i ovo anđeosko telo,

je Hristov Duh u vama, to će učiniti da živite Hristov život, da ispoljavate Hristov Život i činite Hristova dela. “Onaj koji veruje u Mene, dela koja Ja činim, činiće i on takođe.” Isus je to rekao. Razumete? Dakle, mi ćemo imati... Mi ćemo imati službu koja dolazi koja je upravo ista kao i Hristov život. Šta će ta služba učiniti prepoznatljivim? Dolazak Gospodnji.

Pogledajte današnji svet, i gledajte šta govori Hruščov, i sve te ostale velike stvari, a veliki masovni konflikti su pred nama u ma koje vreme, možemo postati prah u ma kojoj sekundi. To je tačno. I ako je to tako, onda znamo da je to završetak. Svaka senzibilna osoba koja može čitati u novinama ili slušati na radiju, zna da je svršetak. Pa, setite se, Hrist dolazi po Svoju crkvu pre nego se to dogodi. Dakle, koliko je blizu dolazak Gospoda Isusa? Možda pre završetka ove službe večeras. Mi smo na kraju vremena. Sigurno je to istina.

36 Posmatrajte crkvu dok ona dolazi, dok se kreće. Samo primite to k znanju, vi istoričari, vi što proučavate istoriju. Pogledajte na Luteransku crkvu pod opravdanjem, dolazeći tako sveži iz Katolicizma; gledajte to dok se kreće. Onda pogledajte kako Vesli dolazi još malo bliže, u posvećenje, mašući sa citatima Pisma. Pogledajte tamo u sredinu, Vesli. A onda sledeće što je nastupilo je Pentakostalno doba, i to Pentakostalno doba sa obnovom darova, duhovnih darova. A sada, gledajte doba koje dolazi sa Završnim Kamenom. Da li razumete na šta mislim? Dolazak Gospodnji je obznanjen. Bog a i čitava tvorevina čeka da crkva poziciono nađe svoje mesto.

37 Nevolja današnjice je, skoro sa svakim koga sretnem... Bio sam prozvan; jer smo bili... Morao sam proći kroz lekarske preglede, znate već, zbog odlaska preko okeana. Vi misionari i ostali, to znate. Dok sam bio na ispitivanju, izveli su me iz sobe, pio sam neku stvar, meni je delovalo kao neki obrok ili nešto, i pio sam to. Izašao sam tamo napolje i seo, i čekao sam pola sata, da bi video da li je to otišlo iz mog stomaka ili ne. Pogledao sam preko puta, i bila je tamo neka mala žena, izgledala je kao da će upravo umreti. Bila je tako – male noge i male ruke. I ja sam nastavio da se krećem dole od jednog do drugog čoveka, približavajući joj se, dok nisam stigao do mesta gde je ona bila. Izgledalo je kao da će ta mala jadnica umreti. I približio

sam se do nje; rekao sam: “Oprostite, gospođo.”

Rekla je: “Izvolite.” Ooo, bila je tako bolesna.

Pitao sam: “U čemu je problem?”

Rekla je: “Otišla sam do Tusona da posetim ćerku. Razbolela sam se i ne mogu naći u čemu je problem.”

Rekao sam: “Želim vas pitati jednu stvar.” Rekao sam: “Ja sam propovednik Evandjelja. Da li ste Hrišćanka? Da li ste spremni da odete ako dođe taj čas?”

A ona je rekla: “Pripadam toj i toj crkvi.”

Rekao sam: “Nisam vas to pitao. Da li ste vi Hrišćanka ispunjena Njegovim Duhom i spremni ste da odete kada vas On pozove?” Žena čak nije ni znala o čemu sam pričao. Razumete? Ooo, u kako jadnom stanju se nalazi svet.

41 Dakle: “Obznanio nam je tajnu Svoje volje,” dolazak... Da vam samo nešto pročitam. Čitao sam... Hajde da otvorimo sada kod “tajna Njegove volje.” Otvorimo ovde poslanicu Jevrejima samo na tren, 7.-mu glavu Jevrejima, mislim da je ta u pitanju. Želim da vam samo nešto pročitam od čega će vam biti tako dobro, dok razmišljamo kako sedimo zajedno u Nebeskim mestima: Jevrejima 7.-ma glava.

Jer ovaj Melhisedek...(Dakle, gledajte)...salimski kralj, sveštenik svevišnjeg Boga...

42 Kakve li sada tajne? Evo tajne, gledajte sada ovo. Ko je ova Osoba, koja obznanjuje tajnu Svoje volje, ovaj Melhisedek? Čekam još na sve vas, Biblije se još uvek listaju. Jevrejima 7.-ma glava, Pavle govori, isti čovek koji je u Galaćanima...

Jer ovaj Melhisedek, salimski kralj, sveštenik svevišnjeg Boga, koji je izašao u susret Abrahamu kada se ovaj vraćao posle pobede nad kraljevima, i blagoslovio ga, kome je Abraham odvojio i desetak od svega, čije ime prevedeno znači prvo: “kralj pravednosti”, a zatim i “salimski kralj” to jest kralj mira, bez oca, bez majke, bez rodoslovlja, nemajući ni početka danima ni svršetka životu, sličan Sinu Božijem, ostaje sveštenik doveka.

43 Ko je ovaj Čovek? Ko je On bio? On nikada nije imao Oca;

večeras imali petnaest godina, kako biste znali da će vam majka biti živa ili ne kada se vratite kući? Kako znate da ćete sutra biti živi a da imate i dvanaest godina, savršeno zdravi? Možete poginuti u nesreći i pasti mrtvi, svašta vam se može desiti. Nesigurno je (Razumete?), ovde ne postoji ništa što je sigurno. Ali čeznite za time. Šta je to? To je ono tamo gore, što vas navodi da žudite za time.

168 Dakle, ako hodate u ovome, onda imate Večni Život. Dakle, šta se dešava? To je “kapara.”

Šta znači kada platite kaparu za nešto? Ako dođem da kupim kola od vas, pitao bih: “Pošto su ova kola?”

Rekli bi ste: “Ova kola, brate Branhame, koštaju tri hiljade dolara.”

“Pa koliko moram dati kapare?”

“Pa, neka bude pet stotina dolara.”

“U redu, evo petsto dolara. Ostalo ću ti doneti čim pre budem mogao. Ti čuvaj kola.” Dao sam vam petsto dolara; to je kapara. Da li je to tačno?

Dakle, uzmite na um, to je kapara; to je avans.

...zapečaćeni obećanim Svetim Duhom, zapečaćeni...

Koji je...(Šta je Pečat obećanja, obećani Sveti Duh?)...Koji je kapara našeg nasledstva za izbavljenje njegove tekovine, na hvalu njegove slave.

173 Šta je to? To je avans. I brate, Ooo, ako je ovo avans, šta će to tek biti kada dobijemo...?...Šta će tek to biti? Ako je ovo...Ako ovo u čemu sada uživamo i postajemo toliko sretni dok... Video sam čoveka od devedeset godina koji je jedva...

Video sam jednom jedno veče kako je ustao jedan stari propovednik. Izašao je i rekao, ovako nekako, izašao je na podijum. Rekao sam: “Zar će taj stari čovek propovedati?”

On je rekao: “Pa, slava Gospodu.” Stari crnac, sa velikom dugom propovedničkom mantijom na sebi.

Rekao sam: “Zašto nisu dali nekom od mladih propovednika da propoveda? Kako će taj stari čovek uopšte propovedati?”

Rekao je: “Pa,” rekao je: “braćo,” rekao je: “danas sam slušao kako braća propovedaju ceo dan,” rekao je: “o onome šta je Isus učinio na zemlji. A ja ću vam reći šta je On učinio na Nebu.” Rekao

razgovarali su. Mojsije je bio sahranjen u neobeleženom grobu osam stotina godina. A Ilija je otišao kući u kočijama pre petstotina godina. A ovde su oboje bili, upravo isto toliko živi kao što su to ikada bili, stajali su tamo i razgovarali su s Njim, pre Njegovog odlaska na Golgotu. Haleluja! “Zapečaćeni do dana otkupljenja...”

164 Požuriću, i onda ćemo završiti, zato što je već kasno, a i molićemo se za bolesne još oko pet minuta. 14.-ti stih...?...kada budete pročitali 13.-ti dobićete pozadinu.

...pošto ste čuli istinitu reč, evanđelje svoga spasenja, i poverovali...

165 Dakle, setite se, kako su oni imali spasenje? Ovi su bili—ovi su bili Efeški Hrišćani. Oni su... Dakle, pogledajte, da li ste primetili Korinćane? Uvek im je morao govoriti: “Kada budem došao kod vas, jedan ima jezike, drugi ima jezike, jedan ima psalam, jedan ima proroštvo, jedan ima...” Vidite, on ih nije ničemu mogao učiti, jer su oni uvek želeli *ovo, ono* ili *nešto* treće. Ovi ljudi su imali to isto, ali je sve bilo u redu. On nikada Korinćane nije učio takvim stvarima, jer nije mogao. Crkva nije bila u redu da bi je učio. Dakle, on nije te ljude mogao učiti istinskim stvarima.

...svoga spaasenja...

...i poverovali, zapečaćeni obećanim Svetim Duhom...

Koji je kapara... (Ooo, da ne zaobidem ovo.)...kapara našeg nasledstva - za izbavljenje njegove tekovine, na hvalu njegove slave...(Fijuuu.)

166 Šta je Sveti Duh? Dakle, ostatak ću onda zaista brzo pročitati, ako me samo još malo istrpите. Gde smo mi ono bili pre neko veče, brate Majk? Gde je sve bilo sretno, Ooo, sve je bilo u miru; što je bila savršena ljubav. Dakle, svaki put kada idete tim putem, vi kapnete dole jednu malu kapljicu. Svaki put kada napravite jedan korak vi se približite nekoliko centimetara bliže. Kada to dođe dole do zemlje, vi imate senku senkinih senki. Dakle, toliko vi imate Svetog Duha u sebi. To je ljubav. Ali, ooo, vi ste za nečim žedni.

167 Ooo, zar ne bi kao stari ljudi, stari ljudi... Koliko bih samo želeo da se vratim nazad i da ponovo imam petnaest godina, dvadeset. Ooo, dao bi bilo šta. Kakve bih koristi imao od toga? Možda bih imao petnaest a večeras umro. To je nesigurno. Kada bi

On nije imao ni majku; On nikad nije imao svoj početak, i On nikada nije imao vreme svoje smrti. On je sreo Abrahama kada se vraćao sa pokolja kraljeva. Šta je on uradio? On je otišao za Lotom, svojim izgubljenim bratom, da bi ga vratio nazad. I on je poklao te kraljeve; jer ti kraljevi su bili pobijeni; mislim nekih deset do petnaest kraljeva i njihova kraljevstva. Tako da je Abraham naoružao svoje sluge i krenuo po njega, odvojio se noću. Ooo, brate, mi sada hodamo u tami; a jedino Svetlo koje sada imamo je Svetlo Evanđelja. No on se odvojio, uhvatio ga je, i vratio ga je nazad. I na njegovom povratku, nakon što je bitka bila gotova...

Hajdemo do Postanka 14, samo na tren, da bi videli priču još jasnije. Hajdemo do Postanka, čet... Mislim da je 14.-ta glava, Postanak 14. Da, uzmimo Postanak 14:18, tu da počnemo. Hajde da počnemo samo malo pre tog mesta. Hajde da počnemo, da, od 18.-og stiha, Postanak 14:18. “A Melhisedek...” Dakle, to je sada Abrahamov povratak iz bitke sa kraljevima. Vraćao se, i na putu povratka, vraćao je Lota, i sve ljude koje su oni odveli...

45 Svi kao David, koji je otišao i uzeo... Šta je David uradio? Uzeo je malu pračku, odjurio tamo, i iščupao to malo jagnje iz lavljih čeljusti. Razmislite samo o maloj prački, idući po jagnje. Ko bi to na svetu učinio? Recite mi, koji čovek odavde bi to učinio, podignite ruku. Odmah ću vam reći da grešite. Niste videli moju da sam je podigao. Ne, ne bi skoro otišao za njim ni sa puškom .30-06, teško. Ali on je krenuo za njim sa pračkom, sa malim parčetom kože, sa dve strune na njoj, koja je obmotana. Jer, kada je došlo vreme da se Golijat hvališe, otišao je na Golijata i rekao: “Nebeski Bog mi je dopustio da izbavim jagnje iz čeljusti lava i iz čeljusti medveda.” On je znao da to nije bila pračka. Bila je to Božija sila koja ga je pratila. On je bio Taj koji je vratio jagnje nazad.

46 I to je ono što mi danas kažemo. Bog ima Davida koji se muva okolo (Da, gospodo.), to je hranjenje Očevih ovaca. I ponekad se pojavi tumor, ili naiđe rak, ili tako nešto, i to izmakne kontroli doktorskih ruku. To neće zaustaviti tog Davida; on će krenuti tamo po tog momka, sa jednom malo pračkom: “Tražite bilo šta u Moje Ime; i biće vam to darovano.” Nije me briga; doktori se mogu smeјati; i svi ga ostali mogu ismeјavati; on će krenuti za njim svakako, i vratiće tu ovcu nazad u stado. Da, gospodo. “To je Božije

dete, skidaj svoje ruke s njega.”

Oborio je tog lava, a onda je lav ustao; i on ga je zgrabio za bradu i ubio ga je: jedan mali rumeni dečak, verovatno težak oko četrdeset kilograma.

47 A sada, gledajmo. Melhisedek, Kralj Salima, što je Kralj Mira, a taj Salim je ustvari bio preko brda. To je Kralj Jerusalima, to je On bio. To je upravo ono Ko je On bio, Kralj Jerusalima, jer se Jerusalim najpre zvao Salim, što je značilo mir; to je bio Jerusalim u početku, pre nego se nazvao Jerusalim. On je bio Kralj Jerusalima. On je bio Kralj Pravde, Kralj mira, Kralj Salima. On nije imao oca; On nije imao majku; On nije imao početka svojih dana; i nije imao kraja Svome životu; nije imao poreklo. Ha, ho, ho, ho, ho. Ko je ta Osoba? Gledajte Ga.

Nakon što je bitka bila gotova, nakon što je bitka bila dobijena, gledajte šta je On rekao. “Melhisedek...” 18.-ti stih, 14.-te glave, Postanak.

A Melhisedek car Salimski iznese hleb i vino; a on beše sveštenik Boga višnjega.

I blagoslovi ga govoreći: blagosloven da je Avram Bogu višnjemu, čije je nebo i zemlja!

I blagosloven da je Bog višnji, koji predade neprijatelje tvoje u ruke tvoje! I dade mu Avram desetak od svega.

Hajde da čitamo još malo.

A car Sodovski reče Avramu: daj meni ljude, a blago uzmi sebi.

A Avram reče caru Sodovskom: dižem ruku svoju ka Gospodu Bogu višnjemu, čije je nebo i zemlja, zaklinjući se: Ni konca ni remena od obuće neću uzeti od svega što je tvoje, da ne kažeš: ja sam obogatio Avrama;

Osim što su pojeli momci...

49 Zapazite ovog Melhisedeka, čim je sreo Abrahama kako se vraćao iz bitke sa kraljevima... Božija tajna se sada obznanjuje, Ko je bio On? Niko... Ne mogu naći ništa u istoriji o Njemu, zato što nije imao oca; zato što nije imao majku; On uopšte nije imao vreme svog početka; i On nikada nije imao neko određeno vreme kada bi

nije čak mogao ni sanjati san. Tako se udaljio, da čak nije mogao ni dobiti san. Dakle, znate li šta je on uradio? Otišao je do veštice, ta stara veštica, taj stari doktor đavo tamo dole, vračara. I rekao je: “Može li vračati?”

Rekla je: “Da, ali Saul je rekao da će ubiti svakoga ko vrača.”

Rekao je: “Ja ću te zaštititi,” bio je obučen kao sluga. Rekao je: “Vračaj za mene i dovedi mi iz sveta mrtvih, nekoga ko je umro ovamo.” Dakle, poslušajte ovo. “Dovedi mi duh Samuela proroka.”

I ona je počela da vrača. I kada je to učinila, pala je na lice i rekla: “Vidim bogove kako se pojavljuju.” Vidite, ona je bila pagankinja, “bogove,” njih dvoje ili troje, kao Otac, Sin i Sveti Duh, ili nešto tome slično, znate već. Rekla je, rekla je: “Vidim bogove kako se pojavljuju.”

Rekao je: “Opiši ga. Kako izgleda? Kako izgleda, čemu je nalik.”

Rekla je: “Mršav je, i ima plašt preko ramena.” On se nimalo nije promenio.

Rekao je: “To je Samuel. Dovedi ga u ovu prostoriju; dovedi ga ovamo predame.”

I gledajte kada je Samuel došao pred Saula, rekao je: “Zašto si me pozvao, izgleda da si postao Božiji neprijatelj?” I gledajte. I ne samo da je on i dalje bio Samuel; na njemu je i dalje bio proročki duh. Kažu da je to pogrešno; neka kaže ko god želi da je to pogrešno. To je istina. On je i dalje bio prorok. Jer je rekao, prorokovao je i rekao: “Sutra ćeš biti u bici, i ti i tvoji sinovi ćete poginuti sutra u bici, i sutra uveče u ovo vreme bićeš samnom.” Da li je to tačno? On je i dalje bio prorok.

Dakle, kažete: “Ohh, ali to je učinila vračara!”

163 U redu, reći ću vam za Jednog koji nije bio vračara. Isus je uzeo Petra, Jakova i Jovana, i popeo se na Goru Preobraženja jednom i stao je na vrhu te gore. A Isus, Bog je postavljao Svog Sina, kao što ja to pokušavam – govorio sam o tome pre neko veče, postavljanje sina. I kada su stigli gore, pogledali su oko sebe i otkrili da su tamo stajali Mojsije i Ilija. Oni su razgovarali, imali zajedništvo, ne kao male bele zastavice koje lebde okolo, ustvari hteo sam reći, mali beli oblaci, koji lebde okolo. Već oni su bili ljudi,

redu; samo ostavite to tako. Inspektor je to sve isproveravao. Dokle ste zapečaćeni? Sve do dana svoga otkupljenja. To je koliko dugo traje vaš pečat.

151 “Pa, kada se umre, onda, brate Branhame, šta onda nakon što se umre, rekao si da To i dalje imaš.” Imate Ga zauvek. Gde počinje život? Kraj oltara. Upravo tamo vidite jednu malu senu toga. To je senka, taj pečat Svetog Duha. Onda to je senka od senkinih senki, kao što sam to nedavno rekao. A kada umrete, vi nastavljate ići kroz te senke dok ne stignete do vlage, od vlage do malog izvora, od izvora do potoka, od potoka do reke, od reke do okeana (Razumete?) Božije ljubavi. Vi ste upravo ta ista osoba.

152 Gledajte ovamo. Stari Saul, taj stari povratnik u greh, on nije mogao ići do kraja sa Bogom, no ipak nije bio izgubljen. Sigurno nije. On je bio prorok, ali je jednostavno nekako izašao iz Boga. To je razlog, braćo, što govorim: “Vi niste izgubljeni.” Tako da to zapamtite, on je jednostavno izašao iz Božije volje, tako da onda, ono što se desilo, on se ne bi slagao. Dakle, možda ja to nisam trebao reći. U redu, ja ću upravo nastaviti kao sa sretnom zajednicom večeras. I onda, znate, najpre, o Bože, onda je otišao do Urim Tumina.

153 Da li znate šta je bio Urim Tumin? To je bio naprsnik, naprsnik koji je nosio Aron. I to je bilo uvek tako, Bog je uvek bio natprirodni Bog koji je odgovarao na natprirodne načine. I kada je prorok prorokovao, a ta mistična svetla se nisu pojavila preko Urim Tumina, on nije bio ispravan. Kada je neko ispričao svoj san, a nije svetlo pogodilo Urim Tumin, nije bilo važno kako je dobro zvučao; to je bilo pogrešno. Tako je.

154 I ne marim koliko mnogo doktorskih titula vi imate i kako vam je velika organizacija, kada prorokujete ili propovedate, a to nije prema ovoj Reči, brate ti grešiš. Ti... Ovo je Božiji Urim Tumim. Kada kažete da niste bili predodređeni pre postanka sveta, ona neće zasijati; zato što Bibilija kaže da ste bili. Kada kažete da se mora krstiti u Ime Oca, Sina i Svetog Duha, to neće zasijati; zato što u Bibliji nikada niko nije tako bio kršten, već jedino u Ime Gospoda Isusa. To neće zasijati, tako da je nešto negde pogrešno.

157 Tako da Urim Tumim nije želeo odgovoriti starom Saulu, a

umro; tako da ko god da je On bio, On je još uvek živ. On nikada nije imao početka, tako da On ne može biti niko drugi do El, Elah, Elohim; samopostojeći, koji prebiva sam, Svemogući Bog.

50 Isus je imao Oca; Isus je imao majku; Isus je imao početak svojih dana; Isus je imao svršetak svog zemaljskog života. Ali ovaj Čovek nije imao ni oca ni majku (Amen.), ni oca ni majku. Isus je imao i oca i majku. Ovaj čovek nije imao ni oca ni majku. Amen. I šta je On uradio? Nakon što je bitka bila završena, nakon što je Abraham zauzeo svoju poziciju...

51 Nakon što crkva zauzme svoju poziciju, mi smo pozvani na posinjenje kroz Svetog Duha. I kada svaki čovek stane na svoje mesto, na ono što ga je Bog pozvao da uradi, i stoji sve do kraja na tome, idući za izgubljenima...

52 Kao prvo, Pavle iz toga izbacuje sve strahove. Tako da, ako ste pozvani, ako niste to samo izmozgali u svom umu kroz neku teologiju; ako ste zaista rođeni od Duha, onda vas je Bog predodredio pre postanka sveta, stavio je vaše ime u Jagnjetovu Knjigu Života; i sada mi se sastajemo i sedimo u Nebeskim mestima u Hristu Isusu: “Sveti ljudi, sveti narod, posebni ljudi, kraljevstvo sveštenstvo, prinosimo duhovne žrtve Bogu, što su plodovi naših usana koje slave Njegovo Ime.”

53 Ljudi dolaze i govore: “Ti ljudi su ljudi.” Sigurno da jesu; Božija mudrost je ludost ljudima, a ljudska mudrost je ludost za Boga. One su suprostavljene jedna drugoj.

54 Ali istinska Duhom ispunjena Crkva, puna Božije sile, sedeći zajedno u duhovnim mestima, nudeći duhovne žrtve, slaveći Boga, Sveti Duh se kreće među njima, razotkrivajući greh, i prozivajući pogrešne stvari koje su među njima, ispravljajući to i poravnavajući i... Zašto? Uvek je u Božijoj Prisutnosti ta krvava Žrtva.

Dakle, setite se, mi smo kroz to jutros prošli. Vi niste bili spašeni kroz Krv; vi se i dalje spašavate kroz Krv. No bili ste spašeni milošću, verom, verujući u to. Bog je kucao na vaše srce, zato što vas je On predodredio. Vi ste to razmotrili, i to verovali, i prihvatili to. Dakle, Krv je pomirnica za vaše grehe.

Upamtite, rekao sam: “Bog ne osuđuje grešnika zato što greši.” On je od samog početka grešnik. On osuđuje Hrišćanina za

grešenje. I zato što ga je On osudio, Hrist je preuzeo našu osudu. Tako da nema više osude za one koji su u Hristu Isusu, koji ne hodaju po telu već po Duhu. I ako učinite ma šta pogrešno, to nije namerno. Vi ne grešite namerno. Čovek koji namerno greši on odlazi napolje i greši, on još nije ušao u to Telo. Ali čovek koji je jednom tamo, on je mrtav, i njegov život je skriven sa Hristom u Bogu, zapečaćen sa Svetim Duhom i đavo ga čak ne može ni pronaći; on je daleko nazad tamo unutra. On bi morao izaći odatle napolje jer đavo čak ne može ući tamo, no vi ste mrtvi.

56 Recite mrtvom čoveku da je licemer i vidite šta će se desiti. Šutnite ga u bok i recite: “Ti stari licemeru, ti...” On neće reći niti reč. I to je tačno; on će samo ležati tamo. I čovek koji je mrtav u Hristu, možete ga zvati licemerom, zvati ga kako god to želite; nikada neće ustati zbog toga. Ako se dogodi nešto, skloniće se negde i moliti za vas. Tako je.

57 Ali ooo, neki od njih su prilično živi. O tome ja razmišljam; mi bi trebali mrtve ljude sahraniti. One koji su mrtvi u Hristu, mi ih sahranjujemo u vodu. A ponekad mi sahranimo previše živih ljudi: previše je zlobe i svađe, i toga je previše u crkvi. No mi to ne možemo razdvojiti, ali Bog može. On zna Svoje ljude. On poznaje Svoje ovce. On zna svaki glas. On poznaje Svoju decu. On zna koga može pozvati napolje; On zna koga je On predodredio. On zna kome On daje ove stvari, kroz šta On Sebe obznanjuje. Kako On... Bog može da stavi poverenje u svoju decu za ono što rade, znajući da će oni učiniti baš kako treba. Da li verujete da Bog to čini?

58 Pa, Sotona je jednom rekao Jobu – odnosno rekao je Bogu: “Da, izgleda da imaš jednog slugu.”

Bog je rekao: “Niko na zemlji nije kao on. On je savršeni čovek,” imao je poverenje u njega.

Sotona je rekao: “Ooo, da, pa on je sve dobio na lak način. Daj mi ga samo malo; i navešću ga da Te prokune u lice.”

Rekao je: “Evo ti ga u ruke, ali ne diraj mu život.” Vidite? I on je učinio sve moguće sem što mu je uzeo život.

Ali, ooo, Job, umesto da...Šta je uradio? Da li je on prokleo Boga kada su mu deca bila uzeta, kada mu je on učinio svo to zlo i sve ostalo? Job nije sumnjao. On je pao na svoje lice i proslavljao

li verujete svu Božiju Reč? “Ne verujem u tu staru stvar Isusovog Imena.” Odbacujem to. Vi gundala. Vidite? “Ne verujem u Božansko isceljenje, jer ne postoji tako nešto.” I dalje gundaju, odvojite ih. Verujete li da je Isus Hrist isti juče, danas i zauvek... “Pa, na neki način.” Vi gundala. Izbaci to napolje; to još nije spremno. Da, gospodo.

148 Brate, kada je on spreman da kaže: “amen...” Da li ste primili Svetog Duha? “Amen.” Šta onda čini inspektor? Sve je dobro spakovano i čvrsto, puno Evandjelja. Ooo, svaka Božija Reč je dobra. Sve je savršeno. “Verujem u svaku Reč. Amen. Amen. Amen.” Da li veruješ da Bog još uvek leči? “Amen.” Da li veruješ da je Isus Hrist isti juče, danas i zauvek? “Amen.” Da li veruješ da je Sveti Duh upravo toliko stvaran kao što je to oduvek i bio? “Amen.” Da li veruješ da isti Duh koji je došao na Pavla dolazi i na tebe? “Amen.” Verujete li da To čini iste stvari na nama kao što je i na njima? “Amen.” Uh, oh, ona to shvata sada. Vidite, shvata to sada; spremni smo zatvoriti vrata. U redu.

149 Onda inspektor zatvara vrata. I šta on radi? On udara na to pečat. Onda on dolazi ovamo, i uzima ta mala klešta i te stvari, prisloni tu malu stvar na to i zapečati ga. Bolje da ga ne prelomite. Ako je odredište tih vagona Boston, onda on ne može biti slomljen. To bi bilo krivično delo da se prelomi taj pečat dok ne stigne u Boston. I samo ovlašćeni čovek može prelomiti taj pečat i to jedino on. Tako je. To je vlasništvo neke određene transportne kompanije. To je njihov pečat. Oni garantuju da je taj vagon bio natovaren; da je vagon spreman. To njima pripada. Oni ne bi mogli staviti “P & O” u Pensilvaniji. Moralo bi biti zapečaćeno, a kada je zapečaćeno...

150 Kada je Hrišćanin napunjen Evandjeljem, ispunjen sa Božijom dobrotom, sve dobre Božije stvari nalaze se u njemu, sa otvorenim srcem, spreman da deluje, koji je voljan da bude poziciono postavljen, da uradi bilo šta što mu Sveti Duh kaže da uradi, koji je prešao iz smrti u Život, posvećen od svih stvari ovog sveta, hodajući u Svetlu onako kako mu Svetlo dolazi, idući dalje; on je spreman. Onda Bog iza njega zatvara vrata sveta, i zalupi ih zajedno ovako, i zapečati ga obećanim Svetim Duhom. Haleluja! Koliko dugo? Sve do odredišta. Nemojte ga izvoditi ovamo na železnički kolosek, i da ga otvorite, i da ponovo proverite da li je sve u redu. To je sasvim u

da Bog nije autor konfuzije. On je mir. To je Biblija koju oni ne poznaju. Sve što oni znaju je da samo skaču gore dole, govore u jezicima i da kažu: “Ja imam Svetog Duha. Haleluja!”

142 Bio sam u Africi i video vračeve i ostale, kako govore, njih pet hiljada u isto vreme, kako skaču gore dole, skroz krvavih lica, kako govore u jezicima i piju krv iz ljudske lobanje, prizivaju đavola i govore u jezicima.

143 A opet, govor u jezicima je Božiji dar, ali to nije neporeciv dokaz Svetog Duha. Samo da vam to sada kažem. Ja verujem da svi inspirisani vernici govore u jezicima. Verujem da čovek nekada postane toliko nadahnut od Boga dok ne počne govoriti u jezicima. Verujem u to. Ali ne verujem da je to znak da ste primili Svetog Duha. Da, gospodo. Verujem da postoji vreme kada imate veru, neka osoba, da možete otići pravo do nekog malog dečaka koji ima rak, a da se za njega molilo pedeset propovednika, i da bude isceljen; zato što je ta majka imala vere za to dete. Bog joj je to dao; ona je deo Hristovog Tela. Da, gospodo. Verujem u to. Video sam takve stvari i znam da je to istina. Ali radi se o tome da treba dovesti crkvu u red, postaviti je u red tako da možemo da radimo.

144 Dakle, hajde da završimo da kraja sa tim stihom, dok idemo dalje.

...pošto ste čuli istinitu reč, evanđelje svoga spasenja, i poverovali, zapečaćeni obećanim Svetim Duhom...

Pečat, šta je pečat? Šta je pečat? Pečat je, kao prvo nešto što pokazuje da je posao bio završen, jedan dovršeni posao. Sledeće on pokazuje vlasništvo. A sledeće, on pokazuje sigurnost. Očuvanje.

Recimo na primer, nekada sam radio za železnicu Pensilvanije; radio sam sa svojim ocem na pruzi. Tovarili bi vagoni. I mi bi tovarili u toj kompaniji za prevoz; pakovali bi limene konzerve. A neke bi postavili ovde gore a neke ovde dole, a neke skroz tamo gore. No pre nego je taj vagon uopšte bio zapečaćen, naišao bi inspektor i on bi ih gurnuo, gurno bi ovu ovde, onu malo prodrmao. “Kontrola, odbačeno. Sve bi se izlomile dok ne bi stigle na cilj. Odbacujem to. Izvadite ih napolje. Ponovo to poredajte.” Inspektor je odbacio vagon.

147 Sveti Duh je inspektor. On vas malo prodrma a vi gundate. Da

(Haleluja!), rekao je: “Gospod dao i Gospod uzeo; neka je blagoslovljeno Ime Gospodnje.” Tu ste vi.

Bog je znao da se pouzdao u Joba. Bog zna koliko može da vam veruje. On zna koliko meni može verovati. Ali ono o čemu ja govorim sada je postavljanje ovog deteta.

64 Dakle, kada u Bibliji – kada se bitka sasvim završi, kada se sve svrši, šta je sledeća stvar koju radimo? Šta mi to radimo nakon što se bitka završila? Da li znate šta mi radimo? Mi srećemo Melhisedeka. Hajde da otvorimo Mateja 16:16, samo brzo, da vidimo da li je to tako ili ne. Sveti Matej, 16.-ta glava i 16.-ti stih, sasvim sam siguran da je tamo, Matej 16:16. Matej 6...Ne, nije tako, ne može biti toliko blizu, 26:26. Jer ovde u 16. On govori Simonu Petru. Oprostite, nisam želeo reći za taj stih. 26:26, to je ustvari poslednja večera do čega sam ja želeo stići. Matej 26.-ta glava, i 26.-ti stih, a sada smo tamo; evo nas kod poslednje večere.

A kada su jeli, uze Isus hleb, blagoslovi, izlomio i dade učenicima i reče: uzmite, jedite; ovo je telo moje.

Tada uze čašu i zahvali, dade im i reče: pijte iz nje svi; jer ovo je moja krv saveza, koja se proliva za mnoge radi oproštenja greha...(G-r-e-h-a, greha, Hrišćani koji čine pogrešne stvari.)

U redu, ali–ali slušajte, 29.-ti stih...

Ali vam kažem, od sada neću piti od ovoga roda čokotova do onoga dana kada ću ga s vama piti novog u carstvu Oca moga.

Šta je to? Isto je učinio i Melhisedek nakon što je Abraham stao na svoju poziciju, doveo svog čoveka u red, i pobedio je u bici, i vratio se kući, a Melhisedek je došao sa hlebom i vinom. Nakon što je bitka završena, onda ćemo jesti sa Gospodom Isusom na svadbenoj večeri u novom svetlu. Ooo, blagoslovljeno neka je Ime Gospodnje. U redu.

Kada nam je obznanio tajnu svoje volje - po svojoj blagonaklonosti (Vratili smo se ponovo u Efežane 9) - koju je unapred odredio u njemu, da je sprovede kada se ispuni vreme...

I upamtite to, mi smo upravo prošli kroz to: Efežanima 1.-va

glava, 10.-ti stih.

da je sprovede kada se ispuni vreme...

Dakle, mi smo naučili da je punina vremena čekanje na šta? Punina sveg vremena, vremena kada će nestati greha, vremena kada će prestati smrt, vremena kada će nestati sva ta izopačenja i izopačene stvari koje je đavo izopačio, kada će i samo vreme prestati. Gledajte.

Da je sprovede kada se ispuni vreme, da u Hristu ponovo sastavi sve što je na nebu i na zemlji; u njemu,

“Da ponovo sakupi sve što je u Hristu...” Kao što sam jutros rekao, svi ti mali grumenčići zlata koje nalazimo, te veličanstvene male stvari, možete ih izglačati u Postanku; možete ih izglačati u Izlasku; možete ih izglačati u Levitskom Zakoniku; i provući tuda; a u Otkrivenju završiće kao Isus. Ako uzmete Josipa; uzmete Abrahama; uzmete Isaka; uzmete Jakova; uzmete Davida; ako uzmete ma koji od tih zlatnih grumenčića, od tih Božijih ljudi, i pogledajte nije li to Isus Hrist izražen u svakom od njih. “Da može sakupiti sve u Jednoga, Hrista Isusa.”

71 A sada još malo, to je 11.-ti stih...

u kom smo i mi postali naslednici...

72 Ooo, “naslednici...” Neko vam mora nešto ostaviti da bi to nasledili. Nije li to tako? Nasledstvo, a kakvo mi to nasledstvo imamo? Kakvo nasledstvo ja imam? Ja nemam nikakvo. Ali Bog mi je ostavio nasledstvo kada mi je stavio Ime u Jagnjetovu Knjigu Života pre postanka sveta.

73 Ooo, kažete: “Dakle, samo malo, brate, Isus je to učinio kada je umro za tebe.” Ne, On nije. Isus je došao da isplati to nasledstvo za mene. Pročitajte sledeći stih, ili sledeći red.

U kom smo i mi postali naslednici, pošto smo unapred određeni odlukom onoga koji sve čini shodno savetovanju svoje volje,

74 Bog, pre postanka sveta, kao što smo mi to razmotrili kroz lekciju, sa vama: Videli smo kako je Bog onaj koji postoji sam po sebi, i kako je u njemu bila ljubav. U Njemu je bio potencijal da bude Bog; a nije postojalo ništa što bi Ga proslavljalo. U Njemu je bilo i to da bude Otac; bio je... On je bio sam sa sobom. U Njemu je

ali je bila prevarena. “Adam se ne prevari,” rekla je Biblija. On nije bio prevaren već ona je bila prevarena. Tako da je on (đavo) može prevariti. A opet, pastiri će izaći i rukopoložiti žene propovednike, poslati ih tamo napolje...jednu zajednicu na takav način, a ova Biblija to osuđuje od Postanka pa do Otkrivenja. Kažete: “Pa, to je sasvim u redu. To je u redu. One imaju... One mogu propovedati kao i ma ko drugi.” Znam da je to tako.

136 Kao kada je jedna osoba počela da govori jednom u jezicima; a ja sam upravo nastavio da propovedam. A kada sam izašao napolje, ta žena je rekla mom sinu, rekla je: “Imam poruku da predam sutra uveče,” rekla je: “kada tvoj tata izađe na podijum.” Rekao je: “kakvu poruku, na šta misliš?”

I te večeri kada sam se pripremio, kada sam trebao da načinim oltarski poziv, ona je sasvim podigla kosu gore, i navukla svoje čarape i sve ostalo, pripremila se, skočila je gore na sred podijuma i počela da skače gore dole, govorila je u jezicima, i prorokovala. A ja sam samo nastavio sa propovedanjem i učinio oltarski poziv. Pa, ja to zaista nikada nisam ni malo poštovao; to nije bilo ispravno.

Tako da, dakle, Biblija je rekla da ne, rečeno je: “Proročki Duh je podređen prorocima.” Bog je na... Ako Bog govori na podijumu, neka On govori. Pavle je rekao: “Ako je nekome nešto otkriveno, neka se drži mirno dok onaj ne završi.” Tako je.

Dakle, kada sam izašao napolje, ti ljudi su rekli, velika gomila ljudi je rekla: “Žalostio si Svetog Duha večeras.”

Rekao sam: “Kako? Šta sam uradio?”

Rekli su: “Pa, kada je ta sestra dala poruku. Haleluja, rekla je da...”

“Zašto,” rekao sam: “Ja sam propovedao. Ona je bila van reda.”

“Ooo,” rekli su: “to je bilo sveže, pravo sa prestola. To je svežije od onoga što si ti propovedao.” Ha.

141 Dakle, to samo pokazuje... To pokazuje ili ovo... I ja ovo kažem sa poštovanjem prema vama, ili umobolnost, ili učenjem nenaučениh koji ne znaju više o Bogu nego zec o zimskim cipelama. Dakle, ja sada ne kažem ovo da bi to bila jedna smešna opaska, jer ovo nije mesto za šale. Ali to je potpuna istina. Osoba bi trebala znati

“Saul je ubio hiljadu, ali David je pobio desetine hiljada.”

Onda je on postao ljubomoran: “U toj stvari samo Isus, nema ničega u tome.” Tako je. A šta mu je Bog učinio? Bog je poslao na njega zlog duha (Razumete?) da mrzi Davida, i on je Davida mrzeo bez razloga.

David mu je mogao par puta slomiti vrat. Mogao je, ali je ostavio to neka ide tako dalje. On upravo nikada nije ništa rekao. Zaista je to mogao učiniti. Otišao je jednu noć do njega i odsekao mu komad od kaputa, povukao se nazad pa rekao: “Pogledaj ovamo, da li vidiš?” Da, gospodo, on je to mogao učiniti, ali ga je jednostavno pustio. Mogao je i podeliti njegovu zajednicu i da ih razjuri, i da sam započne jednu organizaciju ako je želeo to da uradi. Ali on to nije uradio; on je jednostavno pustio Saula da nastavi dalje. Neka se Gospod bori. Da, gospodo.

133 I tako dok je on išao dalje, i skupovi su se završili, to ga je šćepalo, taj zao duh ga je tako šćepao da Saul više nije mogao primiti odgovor od Boga. Nakon izvesnog vremena on... Duh Gospodnji ga je napustio. A stari Samuel, onog koga su nekada odbacili, jednoga koji je zaista bio Božiji Glas za njih, onoga ko im je rekao pre nego što će uopšte početi da se ponašaju kao svet...

134 Zašto crkve žele da se ponašaju kao svet? Zašto Pentakostanci, Metodisti sa iskustvom krštenja Svetog Duha, i Baptisti, i Prezbyterijani žele da deluju kao svet? Zašto oni to čine? Ne znam. Ja upravo to ne mogu razumeti. Kažete: “Pa nema u tome nešto što se igra poker, samo malo radi zabave, samo po koji mali novčić,” ili kako god da to zovete. To je greh. Ne biste trebali imati te stvari u kući. “Pa ne škodi nam da popijemo tu malu čašicu piva tamo napolju. Uhh, pa samo smo popili nekoliko. Ja i žena smo popili nekoliko popodne.” A onda sledeće što se desi da i vaša deca popiju nekoliko. Sigurno da je to tako.

135 I vi žene, hmmm. Đavo je upravo načinio... To je ono što je on uradio u početku, i on je sigurno načinio mete od vas sestara. On to čini samo da bi... Jer on zna šta može uraditi. On može prevariti ženu hiljadu puta brže nego čoveka. Znam da to vređa vaša osećanja, ali to je istina. To je upravo tako. To je ono što je on uradio u Edenskom vrtu. On može uraditi... Dakle, ona je bila iskrena; bila je ozbiljna,

bilo to da bude spasitelj: da ništa ne bude izgubljeno. U Njemu je bilo da bude Iscelitelj. To su Njegovi atributi. Tamo nije postojalo ništa. Tako da Sam, da je Njegov sopstveni savet proizveo ove stvari, da bi On mogao kroz ovog jednog Čoveka, Isusa Hrista, sve ponovo okupiti. Ooo, što oko nije videlo i uho nije čulo... Nije ni čudo što je to jedna tajanstvena stvar.

75 Gledajte: “Predodredio nas je za to nasledstvo...” Ako ja imam ispravno nasledstvo nečega, ako Bog kuca na moje srce govoreći: “Vilijam Branham, pozvao sam te još davno pre postanka sveta da bi propovedao Evanđelje,” ja imam nasledstvo, nasledstvo Večnog Života. Dakle, Bog je poslao Isusa da bi to nasledstvo meni učinio stvarnim, jer nije postojalo ništa što bih ja mogao uraditi da bi ga nasledio. To je bilo blanko; to je bilo važeće; ne postoji ništa što ja mogu uraditi. Ali u punini vremena Bog je poslao, u Svoje najbolje vreme, Isusa to Jagnje, koje je zaklano od postanka sveta. Njegova Krv je bila prolivena, da bi ja mogao ići ka svom nasledstvu. Da bi bio šta, šta je nasledstvo? Sinovstvo, da se bude Božiji sin.

76 I sada, ovo vas može zanemati do smrti. Ali da li ste znali da su ljudi koji su Božiji sinovi bogovi amateri? Koliko vas je to ikada znalo? Kolio vas zna da je Isus to rekao? Biblija, Isus je rekao: “Nije li i vaš sam Zakon rekao da ste bogovi? I ako njih bogovima nazivate...” A Bog je rekao u Postanku 2 da su oni bogovi, zato što su oni bili – imali su punu kontrolu i vladavinu nad zemljom. On mu je dao vlast nad svim stvarima. I on je izgubio svoje boštvo; izgubio je svoje sinovstvo; izgubio je svoju vlast; i Sotona je to preuzeo. No braćo, mi čekamo na objavu Božijih sinova, koji će se vratiti nazad i ponovo je preuzeti. Čekajući na puninu vremena, kada se piramida završi do vrha, kada će se objaviti uzrasli sinovi Božiji, kada bude izašla Božija sila (Haleluja.) i oduzeće Sotoni svaku silu koju je Sotona imao. Da, gospodo, to njemu pripada.

77 On je taj Logos koji je izašao iz Boga; to je istina; bio je to Sin Božiji. Onda je On načinio čoveka tim malim bogom. I rekao je: “Ako oni zovu bogovima one kojima Reč Božija dolazi, tim prorocima, ako ih oni nazivaju bogovima, one kojima Božija Reč dolazi...” I Bog je sam to rekao da su oni bili bogovi. On je rekao Mojsiju: “Učinio sam te bogom, a Arona tvojim prorokom.” Amen. Fijuuu. Možda delujem kao religiozni glupan, ali nisam. Ooo, kada

vam se oči mogu otvoriti da vidite te stvari...

U redu. On je načinio čoveka kao boga, bogom u njegovoj oblasti vladavine. A njegova vladavina ide od mora do mora, od obale do obale. On ima kontrolu nad time.

I kada je došao Isus, budući jedan Bog bez greha, On je to dokazao. Kada su duvali vetrovi, rekao je: "Mir, utišaj se." Amen. A kraj drveta, On je rekao: "Da više niko ne jede s tebe."

"Zaista vam kažem, to su mali bogovi, ako kažete ovoj planini: Pomeri se! A ne posumnjate u svom srcu, već verujete u ono što ste rekli da će se desiti, možete imati ono što ste rekli."

80 Vratite se nazad u Postanak, na original; i šta je to? Dakle, i svet i priroda uzdišu, stenju; sve se kreće ka čemu? Ka objavi Božijih sinova, kada istinski sinovi, rođeni sinovi, ispunjeni sinovi govore a njihove reči su podržane. Ja verujem da se mi upravo sada nalazimo na graničnoj liniji toga. Da, gospodo. Reci toj planini, neka bude tako.

"Brate, ja želim to i to, da se desi neka određena stvar. Ja sam vernik u Isusa Hrista."

"Ja ti to dajem u Ime Gospoda Isusa Hrista." Amen. Evo je objava.

"Ooo, brate, moj usev gori tamo. Uopšte nije bilo kiše."

"Ja ću ti poslati kišu u Ime Gospoda Boga...? ...blagoslovljen neka je tvoj usev." Ooo, čeka, uzdiše, čitava priroda, čeka na objavu sinova Božijih. Bog je to odredio u početku. On je dao čoveku oblast vladavine.

85 On je dao Isusu Hristu a Isus je to dao u Svoje Ime, sa ovim uverenjem: "Molite Oca ma šta u Moje Ime i Ja ću to učiniti!" Ooo, brate Palmer. Čekajući na objavu sinova Božijih, te pozicije, crkva...

86 Kao što rekoh ta Knjiga Efežanima je Knjiga Jošue, a Jošua je postavio ljude na mesto gde pripadaju. Dakle, ako ne bi bili mirni, a on je postavio Efraima ovde, i rekao da on pređe na Manasijinu zemlju. A ovaj bi se vratio galameći i komešajući se, kako bi onda oni uopšte uspeali? Kada jedan kaže: "Ja sam Baptista; ja sam Metodista; ja sam Pentakostalac; ja sam Jediničar; ja sam Dvojičar; ja sam to i to." Kako ćete onda vi to učiniti? Budite mirni.

87 Bog želi da poziciono postavi Svoju crkvu, sinove i kćeri

bio za rame i glavu viši od svih njih, a bio je uplašen; on nije ništa znao o natprirodnom. David je morao doći i da oslobodi jagnje iz čeljusti lava, da ubije Golijata. Pogledajte ga. On se toliko udaljio od Boga, on je morao zamrzeti ovog propovednika svetog valjača. Umesto da ga je podržao i pokušao da mu pomogne, on se okrenuo protiv njega. Ako to nije baš prava slika toga, prava slika: okrenuo se od njega.

127 Koliko vas je bilo ovde kada sam otišao na svoje prvo putovanje i propovedao "David ubija Golijata," kada sam otišao? Neki, da neki stariji vernici. Treba ponovo da idem tamo. Setite se da smo upravo videli šta dolazi prošle nedelje? To se kreće pravo do sledeće etape. Davidova sledeća kampanja, druga faza njegove službe? To je potpuno tačno. A to je kada je on postao kralj Izraela. Primitite sada kako se služba kreće do jedne veće etape, dolazeći do većih stvari. Tako je bilo sa Davidom.

Dakle, zapazite ovo sada, kada David dolazi, Ooo, kada je Bog učinio tamo napolju da David ubije lava, zapazite, i da ubije medveda, a onda da ubije Filistejca... Dakle, došlo je vreme kada je Bog predao zlom duhu tog momka. Radi čega? Da bi mrzeo Davida. I verujem...

128 Dakle, ove kasete... Dakle, slušajte braćo, vi koji slušate ove kasete, ako se ne slažete samnom, oprostite mi. Vidite, ja vas volim. Ja ću se ionako jednog dana sresti tamo sa vama (Razumete?), jer ako ste vi Božiji čovek, ja ću se sa vama ionako sresti. No želim reći ovo: evo razloga. Samo zato što je Saul video da David ima nešto što on nema... Šta se onda desilo?

129 Mali stari crvenkasti, isukao je... Biblija kaže da je bio crvenkast. To nije baš bilo neko lepo dete, "crvenkast" je upravo jedna vrsta malog isušenog mladića. I otišao je tamo i Saul... Kada su stavili Saulovu opremu na njega, zamišljam da mu je štiti došao skroz dole do stopala. I rekao je: "Skidajte ovo sa mene." U redu. Dakle, možda mu je on dao doktorsku titulu, Dr. Filozofije, Dr. Teologije, ili već nešto, znate već. Kako je on samo rekao: "Ne znam ništa o tome, zato što mi se to nije dokazalo. Dajte mi samo ovo što znam sa čime ću to obaviti." Da, gospodo. On je uzeo pračku.

130 I oni su načinili Davida, radi kćeri, tih crkava, crkve su pevale:

120 Dokle? Kada vi zaista, zaista primite Svetog Duha, dokle će vam To trajati? Do sledećeg probuđenja? Dok vam ne umre baka? Dok vas šef ne izgrdi? Sve do dana vašeg otkupljenja. Haleluja!

121 Nakon što umrete, nakon što ste prešli u tu zemlju, i stojite tamo sa svojim voljenima, vi ste i dalje ispunjeni sa Svetim Duhom. Pismo... Vi ste upravo kao što ste i sada, samo ste se preselili u drugo telo. Samo ste promenili kuće. Ova postaje stara; više ne možete stavljati crep na nju; jer su grede istrunule. Tako je. Tako vi samo odbacite tu staru stvar, i neka sasvim istrune, i preselite se u novu. Da li je to tačno? “Jer ako se ovaj zemaljski šator i raskopa, imamo jedan koji čeka.”

122 Sećate li se nedavno, da smo prošli kroz to? Kada se mala beba formira u utrobi majke, to su samo mali mišići koji skaču i trzaju se i... Ali čim majka rodi bebu, beba je na zemlji, prvo što se dešava je da jedno malo duhovno telo dočekuje to prirodno telo. Možda ga doktor malo [Brat Branham je tapšao jednom rukama – Urednik.] ovako, ili da ga nekako prodrma, i “Ua, ua, ua.” I odmah će ići ka majčinim grudima: “Um, um,” pokrećući svoju malenu glavicu na grudima svoje majke, da bi naveo te mlečne kanale da puste mleko.

Malo tele, čim izađe iz majke, ono će ustati ubrzo na svoja kolena nakon par minuta. Šta će uraditi? Odmah će se okrenuti prema zadnjem delu da bi se dovukao do majke, i trešće svoju malo glavu gore dole, i doćiće do mleka, Haleluja. Da, gospodo.

Kada ovo prirodno telo dođe na zemlju, postoji jedno duhovno telo koje ga čeka. I kada se ovo prirodno telo odbaci na zemlju (Haleluja!), postoji jedno koje tamo čeka. Mi se samo premeštamo iz jednog u drugo; mi menjamo naše mesto prebivanja. Ovo smrtno mora da se obuče u besmrtno; ovo duhovno, ovo propadljivo mora da se obuče u nepropadljivo. Ovo staro naborano, usahlo, pogrbljeno telo, ali ono uopšte neće promeniti svoju pojavu; mislim kada dođete tamo, imaćete i dalje isti duh.

126 Da vam samo kažem nešto što će vam delovati malo uvrnuto, ali to je po Bibliji. A onda ću vam reći nešto što će vam to malo razvrnuti. Pazite na ovo. Kada je stari Saul, kralj, stari veliki denominacijski propovednik tamo dole u to vreme, znate već, koji je

Božije. Bože, dopusti mi da budem živ i da to vidim, moja je molitva, toliko je to blizu da skoro to mogu osetiti svojim rukama, izgleda kao da je to tamo. To je ono za čim ja čeznem da vidim, čekam na vreme kada se ide niz ulicu; a tamo leži neki hrom čovek od utrobe svoje majke: “Srebra ni zlata nemam...?...” Ooo, čekajući na manifestaciju Božijih sinova (Haleluja.), kada će Bog Sebe obznaniti, kada će oni zaustavljati bolesti, zaustaviće rak, zaustaviće sva oboljenja.

88 Mislite da je rak nešto posebno? Biblija kaže da dolazi vreme kada će ljudi truliti u svome telu i da će im jastrebi jesti tela čak pre nego što umru. Rak je zubobolja za ono što dolazi. Ali zapamtite, da je toj užasnoj stvari zabranjeno tog dana da pipne one koju su imali Božiji Pečat. To je ono za čime sada uzdišemo, da uđemo unutra i da poziciono budemo postavljeni u Božijem Kraljevstvu pre nego što udare ove užasne pošasti. Ooo, kako dobro. Vremenska dispencijacija, punina vremena, nasledstvo...

U kom smo i mi postali naslednici, pošto smo unapred određeni...

89 Kako nam je dano naše nasledstvo, kroz šta? Predodređenje. Predodređenje je predznanje. Kako je Bog mogao znati da vam veruje da ćete biti propovednik? Svojim predznanjem. “Ne koji hoće ili koji trči, ili koji... Već Bog koji daje milost.” Tako je. Predodređenje, On je znao šta je bilo u vama. On je znao šta je bilo u vama čak i pre nego ste došli na ovu zemlju. On je znao šta je u vama čak pre nego što je i postojala zemlja na koju ste trebali doći. To—to je On. To je bezgranični Bog, bezgranični. Mi smo ograničeni; i mi samo možemo ograničeno razmišljati.

90 Tako mi je to puno značilo kada mi se to desilo, ne znam. Kada mislim o tome, i dok sam stajao tamo tih nekoliko radosnih trenutaka i pomislio: “Nema sutra.” Tamo nije bilo ni juče; tamo nema bolesti; tamo nema tuge. To nije malo radosti, pa onda mnogo više radosti; to je sve radost. Moj Bože. Ooo, kada sam stajao tamo, i rekao sam: “Šta je ovo?”

Glas je rekao: “Ovo je savršena ljubav i sve koje si ti ikada voleo i svi koji su tebe ikada voleli su ovde s tobom sada.”

“I ti ćeš nas predstaviti Gospodu Isusu kada On dođe, kao

trofeje svoje službe.”

Video sam te predivne žene koje tamo stoje, sve su me grlile i vikale: “Moj dragi brate.”

Video sam te ljude s maljavim vratovima, kako trče i grle me i govore: “Naš dragi brat.”

A ja sam pomislio: “Šta li ovo znači?”

On je rekao: “Oni su tvoji ljudi.”

Rekao sam: “Moji ljudi? Pa ne može biti toliko Branhama; ima ih na milione...”

On je rekao: “Oni su tvoji obraćenici.” Haleluja! “Oni su tvoji obraćenici. Oni su ti koji...” Rekao je: “Vidiš li onu koja tamo stoji?” Najlepša žena koju sam ikada video... Rekao je: “Prošla je devedeset godina kada si je doveo Bogu. Nije ni čudo što više: Moj dragi brate!” Rekao je: “Ona više nikada neće biti stara. Ona je to nadvisila. Ona je u lepoti mladosti. Ona stoji ovde. Ona ne može piti hladnu vodu, zato što joj ona više nije potrebna. Ona više ne može da legne i da spava, zato što se ne umara. Nema juče, nema sutra niti ma čega. Mi smo sada u večnosti. Ali jednog slavnog dana Sin Božiji će doći, a tebi će biti suđeno prema Reči koju si im propovedao.”

Ooo, braćo, rekao sam: “Hoće li i Pavle morati dovesti svoju grupu?”

“Da, sigurno.”

Rekao sam: “Ja sam to propovedao upravo onako kako je Pavle to rekao. Nikada nisam to cepkao; nikada nisam uzeo niti jednu crkvenu veroispovest ili ma šta drugo. Ja sam ostao sa istim.”

I svi su oni povikali jednodušno: “Mi to znamo. Mi sigurno počivamo.” Rekli su: “Ti ćeš nas predstaviti Njemu i onda ćemo se vratiti ponovo na zemlju da tamo zauvek živimo.” Moj Bože!

97 Upravo onda sam počeo da se vraćam. Pogledao sam, ležeći tamo na krevetu, i video sam svoje staro telo, kako stari i bora se, i suši se, i bolesti ga napadaju, i u jadnom stanju, i video sam ruke iza svog potiljka, i pomislio sam: “Ooo, hoću li se morati vratiti ponovo nazad u to?”

I čuo sam i dalje taj glas: “Samo guraj dalje. Samo guraj dalje.”

Rekao sam: “Gospode, uvek sam verovao u Božansko

Svoga Bića. Vidite li na šta mislim? Sve u Hristu Isusu, kako je to Bog predodredio u pozivanju ovog Evanđelja.

Pavle je u Galaćanima 1:8, rekao: “Ako bi i Anđeo došao drugačije da propoveda, neka bude proklet.” Ta Istina, Evanđelje... Dakle, slušajte pažljivo dok mi nastavljamo s čitanjem, završavajući stih.

u njemu ste i vi, pošto ste čuli istinitu reč, evanđelje svoga spasenja...(Slušajte pažljivo)...i poverovali, zapečaćeni obećanim Svetim Duhom,

116 U poslednjim danima, rekla je Biblija... Dakle, pazite. U poslednjim danima postojaće dve klase ljudi. Jedni od njih će imati Božiji Pečat, a drugi će imati žig zveri. Da li je to tačno? Koliko vas to zna? Dakle, ako je Božiji Pečat, Pečat... Ako je Božiji Pečat Sveti Duh, onda znači bez Svetog Duha je žig zveri. A Biblija je rekla da će dva duha biti toliko slična, da bi zavelo i same izabrane ako bi to bilo moguće. To se nikada neće desiti, zato što su oni bili izabrani za Večni Život. Razumete? Crkva upravo ide kao obična...

117 Deset devica su krenule u susret Gospodu, svi posvećeni, svi sveti, svi su bili posvećeni. Pet nisu bile pažljive i dopustile su da ostanu bez svetla. Pet je imalo ulje u svojim lampama. “Evo, dolazi Ženik.” A tih pet koje su imale ulja u svojim lampama otišle su na svadbenu večeru. A ostale su bile ostavljene napolju, gde je bilo plakanje, i jadikovanje, i škrutanje zuba. Budite spremni, jer vi ne znate u koje vreme dolazi Gospod. Imajte... Šta ulje simboliše u Bibliji? Svetog Duha.

118 Dakle, ako ste vi danas brat Adventista sedmog dana koji kaže da je sedmi dan Božiji Pečat, onda dokažite to Pismom. Biblija kaže da je Božiji Pečat Sveti Duh. Gledajte ovo. Gledajte sada ovaj 13.-ti stih.

...pošto ste poverovali, vi ste zapečaćeni obećanim Svetim Duhom.

Okrenite do Efežanima 4:30; mislim da je tamo. Vidite samo ako 4:30 ne kaže tu istu stvar. Efežanima 4.-ta glava i 30.-ti stih, da, ovde je to, 4:30.

I ne žalostite Božijeg Svetog Duha, kojim ste zapečaćeni za dan izbavljenja.

savetovanju svoje volje,

Slušajte. Završićemo za pet minuta. Slušajte sada pažljivo pre nego što završimo.

da budemo na hvalu njegove slave - mi koji smo se unapred uzdali u Hrista; i poverovali...

Pazite veoma na ovo sada. Obucite svoje jakne, Evangeoske jakne. Držite otvorene uši; pažljivo slušajte. Ja sam na 13.-om stihu.

U njemu ste i vi, pošto ste čuli...(Vera dolazi od slušanja Reči...) [Zajednica kaže: "Božije."-Urednik.] ...istinitu reč...

Šta je Istina? Božija Reč. Da li je to tačno? Jovan 17:17, vi što beležite citate Pisma, Isus je rekao: "Posveti ih, Oče, Istinom; Tvoja Reč je Istina."

...pošto ste čuli istinitu reč, evanđelje svoga spasenja...

Koje je to bilo spasenje o kojem im je on govorio? Predodređenima pre postanka sveta (Da li je to tačno?) za posinjenje, predodređenih za Večni Život; nakon što ste bili spaseni, posvećeni, ispunjeni Svetim Duhom, vi ste sinovi. A onda, Bog vas želi poziciono postaviti, Ooo, tako da možete raditi za Njegovo Kraljevstvo i Njegovu slavu.

To je Evanđelje. Kao prvo, čujmo Reč: "Pokajite se, i krstite se u Ime Isusa Hrista radi oprostjenja greha." Uklanjajući sve svoje grehe, prizivajući Ime Gospoda Isusa Hrista, radi obećane zemlje... Obećanje je za svakog hodočasnika koji je na tom putu. Ako ste napustili večeras svoj dom, kao grešnik i govoreći: "Otićiću u Branhamovu zajednicu," Bog vam onda večeras pruža priliku. Postoji samo jedna stvar koja je između vas i obećane Zemlje. Koja je to obećana zemlja? Sveti Duh. Ono što se nalazilo između Jošue i obećane zemlje bio je Jordan. Potpuno tačno.

114 Mojsije, budući tip Hrista, odveo je decu do obećane zemlje; a onda ih Mojsije nije uveo u obećanu zemlju. Jošua ih je uveo unutra i razdelio je zemlju. Isus je isplatio cenu, vodio ih je do Svetog Duha. A Bog je poslao dole Svetog Duha, i On je poziciono postavio crkvu u red, svakog čoveka, ispunjavajući ga Svojom Prisutnošću,

isceljenje; i nastaviću verovati u to. No pritisnuću dalje radi tih duša, tako pomozite mi. Imaću tako puno njih tamo da ću... Daj da živim Gospode, i poslaću tamo još milion njih, ako mi samo dozvoliš da živim."

100 Nije me briga koje boje kože ili veroispovesti, koje nacije, šta su oni; oni će svi biti jedno kada stignu tamo. Te stare granice razdvajanja su onda prošle. Ooo, mogao sam videti tu ženu, tako lepu, nikada nisam video...sa dugom kosom skroz niz leđa, duga suknja skroz do dole. Bili su bosonogi. Video sam te muškarce sa maljavim vratovima, crvenokose, crnokose, i svih ostalih boja. I oni su me grlili. Mogao sam ih osetiti. Osetio sam njihove ruke. Sud – Bog je moj Sudija, i ova otvorena sveta Knjiga, mogao sam isto tako osetiti kao svoje ruke na licu.

I one su me grlile i nije bilo takvog osećaja prema ženama kakav je do sada bio poznat. I ne marim koliko ste sveti i ko ste, i kakav ste propovednik, sveštenik, ili šta god da ste; nema čoveka koji može dopustiti ženi da ga zagrlj rukama a da nema ljudske osećaje prema tome. To je potpuno tačno. Ali, brate, kada pređeš odavde tamo, tamo to nije tako. Moj Bože. To je tako, tamo je... To je nemoguće. To je sve ljubav. Sve je pravi brat i sve je prava sestra. Ne postoji tamo smrti, niti tuge, niti ljubomore, niti bilo čega drugog, tamo ništa ne može ući. To je samo savršenstvo. Za tim ja težim. To je ono u čega želim sebe staviti.

101 Rekao sam: "O, Gospode, zbog toga sam ja ovde što se crkve tiče, pokušavam postaviti crkvu u red," kažem vam, brate i sestro, postoji samo jedna stvar koja tamo može ući; to je savršena ljubav. Ne zato što ste vi odani Branhamovoj zajednici, ili Metodističkoj crkvi, ili Baptističkoj crkvi, one su u redu; i treba da budete. Ali, Ooo, prijatelji, vi ste dobili... Ne zato što ste govorili u jezicima, plesali u Duhu, zato što ste izgonili đavole, ili pokretali planine verom. Sve to je u redu, jer to je sve u redu, ali i dalje, ako ta savršena ljubav nije tamo unutra. To je bilo mesto gde je savršena...[Prazno mesto na traci – Urednik.]

...u kom smo i mi postali naslednici...(Šta smo nasledili? Večni Život)...pošto smo unapred određeni... Kako?

Da li svi ovo razumeju? Da li ste vi pozvali Boga? Ne, Bog je pozvao vas. Nijedan čovek nikada nije tražio Boga. Bog je taj koji traži čoveka. Isus je rekao: "Niko ne može doći k Meni osim ako ga prvo Otac ne dovede." Vidite, to je u ljudskoj prirodi da beži od Boga. I vi sada kažete...

To je ono za čega se brinem, da propovedam vama ljudima; nemojte ostati u tom istom stanju u kojem ste se nalazili; promenite to sada. Čujte me dok to govorim, TAKO KAŽE GOSPOD! Ja nikada sebe nisam time nazvao; ja nisam. No vi ste me nazvali svojim prorokom, ili prorokom. Svet to veruje, svet unaokolo, milioni i milioni i milioni ljudi. Ja sam govorio direktno ili indirektno deset ili dvanaest miliona ljudi, ili više, direktno govoreći. Video sam desetine hiljada vizija, i znaci i čudesa, a niti jedna od njih nikada nije izneverila. I to je tačno. On mi je rekao stvari koje će se unapred desiti i nikada nije izneverilo da se desi baš tako. Mogu izaći sa svakim čovekom na sud što se toga tiče. Tako je. Ne tvrdim da sam prorok ali slušajte me.

104 TAKO KAŽE GOSPOD, potrebna je savršena ljubav da bi otišli na to mesto, jer ništa drugo tamo nije ni bilo. Nije bitno koliko, ili koliko religioznih denominacija, ili koliko puno dobrih dela ste uradili, ili šta god da ste uradili, to se ništa neće računati tog dana. Biće potrebna savršena ljubav. Tako da, šta god radili, odložite sve ostalo, dok se ne ispunite toliko sa Božijom ljubavlju, dok ne budete mogli voleti one koji vas mrze.

Upravo sam, kao što sam jutros rekao, bio sam načinjen... Cela moja šminka je milost. Mnogi ljudi kažu: "Dakle, ti počehi moja leđa i ja ću počehati tvoja. Da, ti učini nešto za mene i ja ću nešto za tebe." To nije milost. Milost je, ako te leđa svrbe, ja ću ih svakako počehati, bez obzira da li ćeš ti počehati moja ili ne; ako mi udariš šamar i kažeš: "Trebaš mi počehati leđa." Ja ću ih počehati. Razumete? To je to; učinite nešto. Ja ne verujem u dela; ja verujem da su dela ljubav. Dela su objava doživljene milosti.

Ja ne živim časno prema mojoj ženi jer se plašim da će se razvesti od mene ako bih pogrešio; ja živim časno zato što je volim.

106 Ja ne propovedam Evandjelje, zato što mislim da ću ići u pakao ako ne propovedam; ja propovedam Evandjelje zato što Ga volim.

Sigurno. Mislite li da bih leteo preko tih olujnih okeana a ti avioni poniru dole pa se vraćaju nazad, i munje i gromovi svuda oko vas, i sve ostalo, i skoro svakog časa...i svi vrište i mole se "Zdravo Marijo" idu kroz avion i sve ostalo...i ti ljudi vezani sigurnosnim pojasima, a pilot govori: "Imamo goriva samo još za petnaest minuta a ne znamo gde se nalazimo." Nemojte misliti da ja to radim samo da bih se zabavljao kroz to. Huh. Mislite da bih se vratio tamo u te džungle gde me moraju Nemački vojnici okružiti sa usmerenim oružjem oko sebe, i da me tako svako veče odvođe i dovode na skupove, dok Sveti Duh ne počne da čini čudesa, a komunisti su postavljeni sa snajperima za noćno gađanje da me upucaju sa kilometar ipo razdaljine. Mislite li da to činim samo iz zabave? To je zato što je nešto u meni, ta ljubav. Postoje ljudi za koje je umro Hrist. Pavle je rekao: "Ne samo da sam voljan da odem u Jerusalem, već idem tamo da budem razapet. Idem da umrem tamo. Idem tamo da umrem radi Gospodnje svrhe." To je nešto, ljubav vas nagoni, to vas čini takvima. To je potpuno tačno.

107 Ako bih propovedao Evandjelje radi novca, ako bi to tako bilo, onda večeras ne bih imao dvadeset hiljada dolara duga. Ne bih bio u takvom dugu. Ne, gospodo. Jer bih onda zadržao za sebe nekoliko miliona koje su mi nudili. Jedan čovek je poslao agenta FBI sa milion ipo dolara vrednoj menici. Rekao sam: "Vratite to nazad." Nije to zbog novca, nije novac u pitanju. Ne propovedam Evandjelje zbog novca, ne zbog toga.

To je zbog ljubavi. Stvar koju želim uraditi je, kada izdahnem poslednji dah, što bi moglo biti za pet minuta od sada; to bi moglo biti za dva sata od sada; moglo bi biti i petnaest godina od sada. Ne znam kada će to biti. Ali kada se to desi, i stignem tamo, kada budem video lepotu mladosti kako trči i viče: "Moj dragi brate, moj brate." To je ono što mi je u srcu. To je zbog čega.

Ne želim samo tek tako da se ne slažem s vama, već pokušavam da vas stavim na taj ispravan put. To je put za ulazak unutra. Ne vaša crkva, ne vaša denominacija, već vaše rođenje u Hristu. Moj, Bože. Fijuuu.

U kom smo i mi postali naslednici, pošto smo unapred određeni odlukom onoga koji sve čini shodno